

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

První sólistka baletu NDM

**Brittany
Catalinas Haws**

Jakýkoliv styl tance může vyprávět příběh...

MIMOŘÁDNÉ VYDÁNÍ
VÁNOČNÍ DÁREK DIVÁKŮM

50
YEARS
1970 - 2020

SIGMA[®]
EST. 1970

Kytary, které si zamilujete!

WWW.SIGMAGUITARS.CZ

Produkty značky Sigma Guitars žádejte u svých prodejců hudebních nástrojů!

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážený a milý přátelé,
příznivci Národního divadla
moravskoslezského,

nepíší se mi snadno tyto úvodní řádky pro 52. číslo našeho divadelního časopisu. Není divu, který divadelní ředitel je rád, že jeho divadlo musí být již podruhé v tomto roce třetí měsíc uzavřeno! Na jaře to byly téměř čtyři měsíce, a tak má rok 2020 ve 101leté historii smutné prvenství. Naše divadlo hrálo v tomto roce pouhé tři a čtvrt měsíce! I v posledních dvou letech 2. světové války, v roce 1944 a v roce 1945, se hrálo více! Pevně věříme, a měníme takto své plány, že by mohlo divadlo začít fungovat v průběhu ledna. Realizace a úspěšnost našich plánů, tak jako celé naše konání, není pouze

a hlavně v našich rukou. Naším úkolem je pružně reagovat na aktuální situaci a možnosti. O všem Vás budeme pochopitelně co nejrychleji a nejlépe informovat! Na následujících stránkách tohoto časopisu Vás naši umělečtí šéfové informují o aktuální situaci ve svých souborech a změnách v dramaturgických plánech. Věříme, že tomu tak bude, ale nemůžeme vyloučit, že ledacos může být úplně jinak. Pro naše divadlo, které jinak plánuje a připravuje svou činnost pečlivě s velkým předstihem, je to situace zcela nová, a ne příliš příjemná a komfortní. Ale musíme ji úspěšně zvládnout!

Toto 52. číslo našeho časopisu, poslední v roce 2020, vychází jako jakýsi vánoční dárek Vám, našim věrným přátelům a divákům, i když letošní vánoční čas, poslední dny roku a Silvestr se musí obejít bez oněch svátečních divadelních večerů, které se tradičně těší velkému diváckému zájmu, neboť představení jsou převážně vyprodaná! Zůstáváme s Vámi v kontaktu alespoň prostřednictvím těchto stránek a ve virtuálním světě pomocí sociálních sítí a programu Divadla pod rouškou. Sledujte proto informace na našich webových stránkách.

Tyto řádky píše uprostřed adventního času. **Advent** je slovo pocházející z latinského *adventus*, což znamená

příchod. V křesťanské tradici je to doba radostného očekávání příchodu Spasitele a duchovní přípravy na Vánoce, doba rozjímání a dobročinnosti. V západní tradici je advent také dobou zklidnění. A pak po Vánocích končí kalendářní rok. Přeji Vám krásné, klidné, zdravé a nadějeplné prožití tohoto svátečního času, i konec tohoto podivného nemocného roku 2020. Doufáme a přejeme si všichni, aby ten nový rok 2021 byl opět zdravý po všech stránkách. Aby se opět vrátil „normální“ život, ke kterému patří i možnost vytvářet a společně sdílet dobré divadlo. Moc nám všem chybíte!

Těšíme se na Vás, na vrácenou možnost pro Vás s radostí, naplno, svobodně zpívat a hrát!

V úctě Váš

Jiří Nekvasil

PREMIÉRY LEDEN – ČERVEN 2021

Vážení diváci, situace je nejistá, ale my i přesto zkoušíme a připravujeme dramaturgické plány tak, abychom mohli hned s počátkem plného obnovení divadelního provozu opět hrát. Přinášíme Vám proto výčet premiér 102. sezóny, které, věříme, pro Vás odehrajeme od ledna 2021!

30. 1. 2021	Molière – Boris Urbánek – Jiří Krhut – Vojtěch Štěpánek / HARPAGON JE LAKOMEC? (muzikál v Divadle Jiřího Myrona)
13. 2. 2021	Giacomo Puccini / TOSCA (opera v Divadle Antonína Dvořáka)
27. 2. 2021	Nikolaj Vasiljevič Gogol / REVIZOR (čínohra v Divadle Antonína Dvořáka)
5. 3. 2021	Alois Jirásek – Janusz Klimsza – Adam Gold / LATERNA (čínohra v Divadle „12“)
27. 3. 2021	Gustav Mahler / MAHLEROVY VZPOMÍNKY (balet v Divadle Jiřího Myrona)
17. 4. 2021	Jaroslav Křička / BÍLÝ PÁN aneb TĚŽKO SE DNES DUCHŮM STRAŠÍ (opera v Divadle Antonína Dvořáka)
24. 4. 2021	MUZIKÁLOVÝ KONCERT (v Divadle Jiřího Myrona)
7. 5. 2021	ČINOHERNÍ PŘEKVAPENÍ (v Divadle „12“)
15. 5. 2021	ČINOHERNÍ PŘEKVAPENÍ (v Divadle Antonína Dvořáka)
20. 5. 2021	EVA URBANOVÁ – NAROZENINOVÝ GALAKONCERT (Divadlo Antonína Dvořáka)
11. 6. 2021	Andrew Lloyd Webber – Don Black / LÍP SE LOUČÍ V NEDĚLI (Tell Me on a Sunday) (muzikál v Divadle „12“)
11. 6. 2021	Bedřich Smetana / HUBIČKA (opera v Divadle Antonína Dvořáka, premiéra zazní v rámci Národního festivalu Smetanova Litomyšl)

Změna programu vyhrazena!

DOPŘEJTE SI DIVADELNÍ DÁRKY

DÁRKOVÉ VOUCHERY
s platností 1 rok od data zakoupení

Publikace **OPERY LEOŠE JANÁČKA
V NÁRODNÍM DIVADLE
MORAVSKOSLEZSKÉM**

320 Kč

PŘEDPLATNÉ leden – červen 2021

ROČENKA NDM
– sezóna 2019/2020

90 Kč

CD OSTRAVSKÁ BROADWAY
– výběr z muzikálů NDM

249 Kč

CD HANA/EDITH

250 Kč

Speciální vydání
TANEČNÍCH AKTUALIT

150 Kč

CD REBECCA

160 Kč

ROUŠKY
s logem divadla

50 Kč/ks

CD ERICH ADLER

250 Kč

Vše k zakoupení v pokladně v pasáži Divadla Jiřího Myrona.
Nabízíme také možnost dodání poštou (uvedené ceny nezahrnují přepravní náklady). Cena za poštovné a balné činí při platbě předem 60 Kč. V případě požadavku na dodání poštou nás kontaktujte na e-mailu predprodej@ndm.cz.

DIVADLO POD ROUŠKOU

Divadlo za vámi opět přijde až domů, a to prostřednictvím našeho YouTube kanálu!
Zpříjemněte si adventní čas následujícími pořady:

9. prosince v 18.30 hodin: Cyklus komorních koncertů – MUSICA A TRE
(housle: Halina Františáková, klavír: Eliška Novotná, Panova flétna: Liselotte Rokyta)

11. prosince v 19.00 hodin: Talkshow Petra Kubaly – KAFRÁRNA
(hosté: Boris Urbánek, KACZI a Jakub Kroulík)

TŘETÍ ADVENTNÍ NEDELE

13. prosince v 18.30 hodin: Adventní koncert Ostrava Brass Quintetu a jeho hostů – „VÁNOČNÍ MUZIKA“

ČTVRTÁ ADVENTNÍ NEDELE

20. prosince v 18.30 hodin: Operní koncert – MAIDA HUNDELING V OSTRAVSKÉ OPEŘE

22. prosince v 18.30 hodin: Muzikálový magazín Michaela Prostějovského a Pavla Báry – MUZIKÁL EXPRES
(hosté: Hana Fialová, Martina Vlčková, Patricie Janečková, Libor Olma, Tomáš Savka, Juraj Čiernik, Gabriela Petraková, Jiří Nekvasil)

23. prosince v 10.00 hodin: První inscenace z cyklu Pohádky z knížky – FERDA PÁV – SLAVNÝ FOTOGRAF

(PŘED)SILVESTROVSKÝ SPECIÁL

30. prosince v 18.30 hodin: Talkshow Jakuba Židka – BEZ TAKTOVKY
(hosté: Tomáš Savka a Patricie Janečková)

Více na www.ndm.cz

**Budte s námi
i ve virtuálním světě...**

Národní divadlo
moravskoslezské

ndm ostrava

ndm.ostrava

www.ndm.cz

PAVILON G NA ČERNÉ LOUCE PROŠEL PRVNÍ VLNOU ÚPRAV

NOVÁ ZKUŠEBNA

velikosti jevišť obou
velkých divadel

Zkouška baletu KORZÁR
Foto Sergei Gherciu

Umělecké soubory Národního divadla moravskoslezského mají k dispozici zkušební prostor rozměrů reálných jevišť Divadla Antonína Dvořáka i Divadla Jiřího Myrona. Divadlo jej převážně vlastními silami vybudovalo v bývalém pavilonu G ostravského výstaviště Černá louka. Pavilon svěřilo do správy NDM město Ostrava v září 2017. Divadlo mělo od počátku v plánu vybudovat zde studiovou divadelní scénu pro zhruba 220 diváků a ve druhé části zkušební prostory velikosti reálných jevišť. Prozatímní zkušebna už nyní slouží.

Scéna v pavilonu G umožní divadlu přesunutí a hraní velké části představení v době druhé etapy rekonstrukce komplexu Divadla Jiřího Myrona, která zahrne celkovou obměnu a modernizaci jevištní techniky a opravy zázemí pro umělce. To vše je dnes na hranici životnosti a pro další provoz divadla je modernizace v dohledné době nezbytná. Práce by měly trvat až dva roky.

Kapacitně a rozměrem jde v případě studiové scény v pavilonu G o typ prostoru, který v Ostravě chybí, a divadlo jej bude pochopitelně plnohodnotně využívat i po dokončení rekonstrukce Divadla Jiřího Myrona.

Je dobré také připomenout, že NDM za více než sto let své existence nemělo potřebné zkušební prostory velikosti jevišť. Provoz takového zkušebny vede nejen ke zlepšení umělecké práce, ale také k zefektivnění provozu celého divadla. Komplexní projekt pro „Géčko“ divadlo samozřejmě má, nicméně současná situace zatím nedovoluje realizovat vybudování plnohodnotné studiové scény. NDM se tedy rozhodlo vlastními silami prostory opravit a oživit už nyní a vybudovalo tam alespoň dočasnou zkušebnu.

Práce na budování zkušebních prostor v „Géčku“ trvaly od jara do konce léta. Dnes chybí jen část zázemí nebo techniky dle potřeb souborů, ale to je otázka týdnů. Využíváme nyní samozřejmě času, kdy nemůžeme kvůli karanténě hrát ani plnohodnotně zkoušet. Zkušebna je vybavena točnami stejně jako jeviště obou našich velkých divadel. Balet má k dispozici příslušnou podlahovou krytinu. Zkoušet je tak možné i v jevištní scénografii, ve zcela reálných podmínkách.

Jako první si nové prostory otestovala na konci září činohra – probíhaly zde zkoušky komedie **Testosteron**, která měla premiéru 10. října. Balet v říjnu zahájil tréninky i zkoušky baletní novinky **Korzár**, jejíž premiéra ale bude s ohledem na aktuální situaci bohužel přesunuta. (šs)

Vize studiové scény pavilonu G
Grafický návrh Ateliér 38

EXKURS DO HISTORIE

– Černá louka a „Géčko“

Pavilon G v dobách největší slávy veletrhů na ostravské Černé louce
Foto Archiv města Ostravy

Po vzniku samostatného Československa v roce 1918 bylo třeba řešit, co udělat s obrovským množstvím hlušiny, která se ukládala od konce 19. století do prostor v sousedství bývalých trhů s dobytkem – konaly se dříve v oblasti dnešního Smetanova náměstí u dnešního Divadla Antonína Dvořáka, v blízkých prostorách byly stáje pro dobytek, přičemž prasatům se říkalo „černý dobytek“ – odtud Černá louka. Haldy v roce 1917 měly až 25 metrů a zabraly plochu 5 hektarů. Něco bylo vyvezeno k zasypaní rybníků, na části hald byly vysazeny akáty. Postavena tam byla například originální horská dráha, která fungovala mezi lety 1928–1935. Likvidace hald začala v roce 1935 – materiál šel na stavby železnic a silnic po celé zemi. Haldy lidé rozebírali ručně, prostranství bylo volné v roce 1936. Mnoho let pak sloužilo i jako místo pro lunaparky, kolotoče a cirkusy.

Ostrava byla v 50. letech 20. století zapojena ve větší míře do výstavnické činnosti, která tehdy byla na vzestupu. V roce 1958 byl zřízen Park kultury a oddechu a o rok později se v oblasti Černé louky začala stavět první výstavní hala – pavilon A (dokončen 1958); poté vyrostly další pavilony.

Pavilon G byl postaven v roce 1961 podle návrhu architekta Josefa Jiříčného

(pozn. otec *Evj Jiříčného*). Měl půdorys o rozměrech 43,5 x 37,5 m s výškou atiky 8,9 m. Průčelí bylo velmi jednoduché – mělo prosklenou rastrovou fasádu zdobenou geometrickým ornamentem. Dispozičně byla budova rozdělena na trojlodní výstavní halu a administrativní zázemí.

Pavilon G byl hojně využíván především v 60. a 70. letech. Po roce 1989 správu nad areálem získala Ostravská obchodní společnost (později Černá louka, a. s.), chyběly však finance na nutné rekonstrukce a celý areál upadal. V roce 1998 město Ostrava založilo novou společnost Ostravské výstavy, a. s., která areál spravuje dodnes.

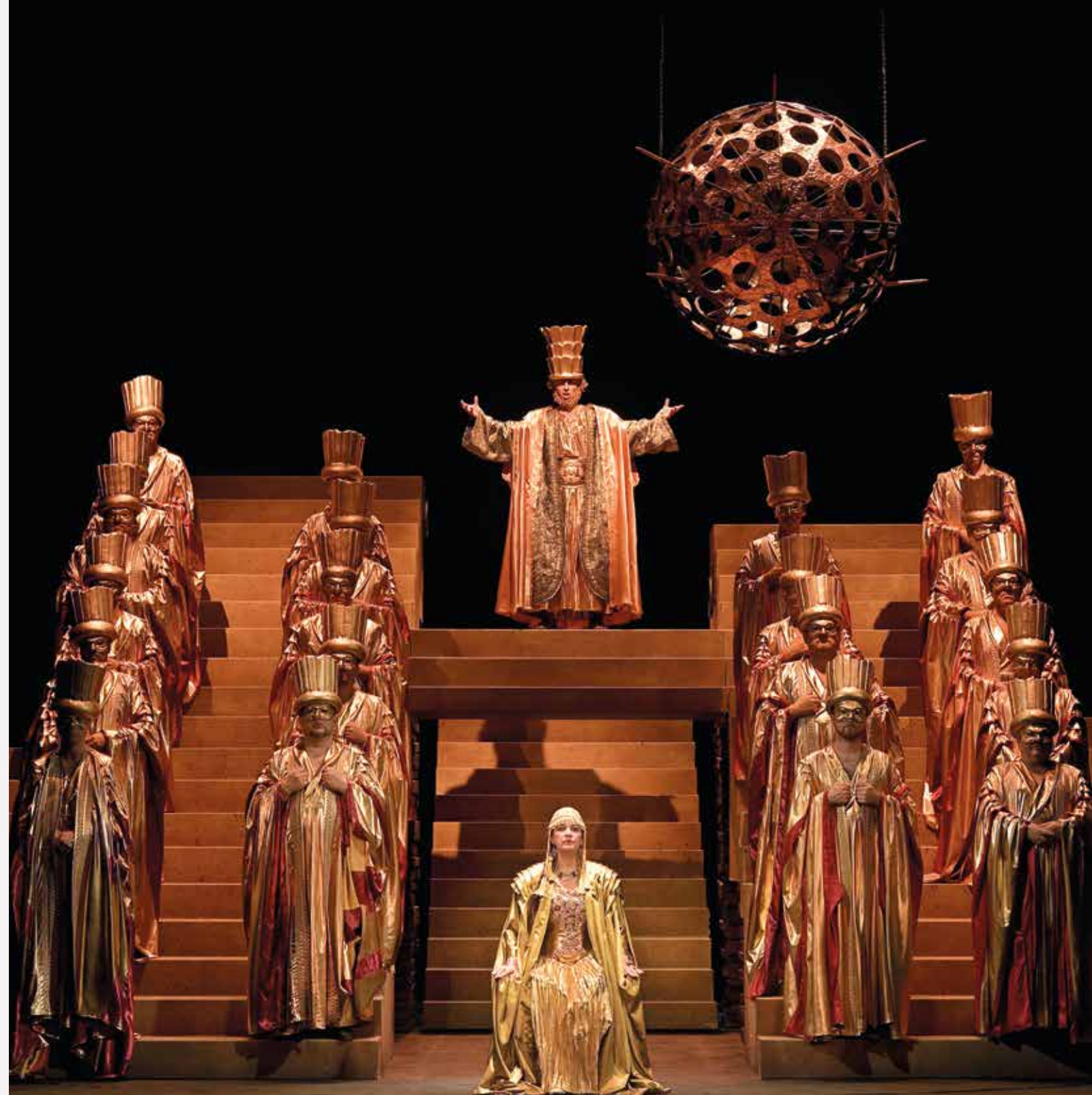
Hlušina v prostorách ostravské Černé louky
Foto Archiv města Ostravy

Ve stejném roce začaly výrazné proměny Černé louky – bourání oplocení i zchátralých pergol a pavilonů, amfiteátru a další. „Géčko“ prošlo opravami v roce 2002 – prostor pak sloužil sportu: byl tu tenisový kurt a posléze tréninkový areál pro golf.

S využitím a rekonstrukcí pavilonu G pro kulturní účely již počítal vítězný návrh na revitalizaci oblasti Černé louky od nizozemského ateliéru MAXWAN, který vzešel z mezinárodní soutěže uspořádané v souvislosti s kandidaturou Ostravy na titul Evropské hlavní město kultury. NDM připravilo nyní vlastní projekt a budovu má ve správě od roku 2017. (les)

opera

Opera NDM je na Facebooku:
Opera Národního divadla moravskoslezského

**NABUCCO – uprostřed Maida Hundeling (Abigail)
a Jakub Kettner (Velekněz Baalův) obklopení sborem opery**
Foto Martin Popelář

MAREK ŠEDIVÝ

Na Vánoce Vás obdarujeme streamovaným koncertem s Maidou Hundeling

Foto Lucie Maceczková

Vážení a milí diváci,

možná by se zdálo, že v období, kdy nemůžeme hrát a divadlo nepulzuje svým obvyklým tempem, se neděje nic

zvláštního, a čekáme, až vše přejde. Opak je pravdou. Situace nás nutí k neustálým organizačním změnám, a to často dost zásadním.

Namísto *Zásnub ve snu* Hanse Krásy

pro Vás připravujeme novou inscenaci Pucciniho **Toscy**. Mám velkou radost, že v hlavních rolích se objeví vynikající pěvci jako Maida Hundeling, Petra Alvarez Šimková, Martin Bárta, Daniel Čapkovič, Luciano Mastro, Martin Šrejma a v ostravské opeře debutující skvělý italský tenorista Paolo Lardizzone.

Bohužel jsme také museli zrušit a přesunout premiéru Čajkovského *Píkové dámy* a Ravelovy opery *Dítě a kouzla*. Nicméně na obě tyto inscenace stejně jako na *Zásnuby ve snu* se můžete těšit v příští sezóně.

Jako operní soubor velmi trpíme zákazem zpěvu více než pěti osob. To je velký handicap. Když k říjnu, listopadu a prosinci ještě připočítám nucenou pauzu na jaře, je to opravdu dlouhé!

Neustálé změny, vymýšlení, co můžeme a co ne, přemýšlení, jak bychom Vám, divákům, přinesli alespoň kousek světa, je v těchto podmínkách velmi náročné. A proto jsem nesmírně šťastný a vděčný, že Vás na Vánoce můžeme obdarovat streamovaným koncertem, který jsme připravili spolu s Maidou Hundeling, operním orchestrem, moderátorem Jiřím Vejvodou a mnoha dalšími pracovníky NDM, bez kterých by tento projekt nemohl vzniknout. Touto cestou všem moc děkuji!

Vám, naši milí diváci, přeji požehnané svátky a mnoho zdraví! Zůstaňte s námi a doufejme, že se brzy opět budeme setkávat na půdě Divadla Antonína Dvořáka!

Marek Šedivý

PUBLIKACE O JANÁČKOVÝCH OPERÁCH V NDM VYCHÁZÍ I V TIŠTĚNÉ PODOBĚ!

Vyšla jedinečná česko-anglická publikace s názvem *Opery Leoše Janáčka v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě / Leoš Janáček's Operas at the National Moravian-Silesian Theatre in Ostrava*.

Publikace pojednává především o scénografi vybraných inscenací Janáčekových oper v Národním divadle moravskoslezském. Kniha je propojena s webovými stránkami archivu NDM, kde si zájemci mohou najít i další podrobnější informace. Velkým přínosem

je, že se jedná o knihu dvojjazyčnou: česko-anglickou.

Hlavním autorem, redaktorem a tvůrcem výběru obrazové přílohy byl ředitel NDM Jiří Nekvasil. Mezi další autory patří Miloslav Nekvasil, Lenka Černíková, Luděk Golat, Michael Tarant a Lukáš Trpišovský. Graficky knihu zpracovala Tereza Melenová.

Publikace vznikla ve spolupráci s Ostravským muzeem, Slezským zemským muzeem, Archivem města Ostravy a Institutem umění – Divadelním ústavem.

Kniha je k dispozici on-line na webu NDM v záložce ARCHIV (PUBLIKACE NDM) a **nově také v tištěné podobě**. Publikaci je možné zakoupit na pokladně NDM za exkluzivní cenu 320 Kč. V případě požadavku na dodání poštou nás kontaktujte na e-mailem predprodej@ndm.cz (cena nezahrnuje přepravní náklady). Brzy

vás budeme informovat také o možnosti zakoupení publikace u dalších knihkupců. (red)

lordanka Derilova v roli
Katherine Lvonny Izmajovy
Foto Martin Popelář

DERNIÉRA

Lady Macbeth Mcenského újezdu

V pátek 2. října 2020 došla ke své derniéře inscenace opery Dmitrije Dmitrijeviče Šostakoviče **Lady Macbeth Mcenského**

újezdu, kterou jsme uváděli v rámci dramaturgické řady Operní hity 20. století. Ve svých šestnácti uvedeních byla příznivě

přijata domácím obecnstvem a stejně tak publikem Slovenského národního divadla v Bratislavě a Národního festivalu Smetanova Litomyšl 2019. Operní kritika vícenásobně ocenila režii **Jiřího Nekvasila**, scénografii **Daniela Dvořáka**, kostýmy **Marty Roszkopfové**, choreografii **Marka Svobodníka** a v neposlední řadě hudební nastudování **Jakuba Kleckera**.

Obsazení role Sergeje pro derniérový večer dlouho provázely komplikace způsobené omezeným přeshraničním pohybem. V poslední chvíli nabídku na hostování přijal charismatický tenorista ruského původu **Alexej Kosarev**. Role se zhostil v krátkém čase s velkým nadhledem, jelikož ji zpíval již v mnoha nastudováních po celé Evropě.

Alexej Kosarev
Zdroj: onlstage.co.uk

Vynikajícím výkonem v postavě tchána Boris Timofejeviče Izmajova se také zaskvěl **Martin Bárta**, avšak hlavní hvězdou večera byla bezesporu **lordanka Derilova** v roli Katherine Lvonny Izmajovy.

Bouřlivý potlesk a dlouhé ovace po závěrečných tónech opery vypovídaly jednak o zaníceném nasazení, jakým se do představení vložily všechny složky našeho souboru, a jednak o tom, že po této zdařilé inscenaci fenomenálního díla se bude ostravskému obecnstvu ještě dlouho stýskat. (jb)

Miloslav Nekvasil po premiéře inscenace NABUCCO (12. 9. 2020), kterou se NDM vrátilo k jevištní podobě prvního ostravského uvedení této opery z roku 1968 (režie Miloslav Nekvasil, scénografie Vladimír Šrámek)
Foto Martin Popelář

MILOSLAV NEKVASIL

oslavil 90. narozeniny

Dne 6. listopadu 2020 oslavil své 90. narozeniny dlouholetý režisér opery Národního divadla moravskoslezského (tehdy Státního divadla v Ostravě) pan **Miloslav Nekvasil**. Tento pražský rodák nastoupil do svého ostravského angažmá v roce 1955 jako sólista opery. Již záhy bylo jasné, že rozhled a zájem táhne mladého pěvce k operní režii. Brzy dostává příležitost, vedle sólových úkolů, podílet se na přípravě inscenací u režiséra Ilji Hylase jako jeho asistent. V roce 1960 přichází první samostatná režijní příležitost – inscenace *Toscy* Giacoma Pucciniho. Ze sólisty se stává postupně režisér na plný úvazek. Zastavením u pěti z celé řady jeho vynikajících ostravských inscenací se pokusíme připomenout jeho široký umělecký záběr a režijní styl, který po téměř čtyři desetiletí formoval inscenační podobu ostravské opery. (Pokračování na další straně.)

Gaetano Donizetti:
NÁPOJ LÁSKY

(premiéra 19. 11. 1960)

Po úspěchu své první operní režie *Toscy* dostává Miloslav Nekvasil hned v následující sezóně další příležitost, a to žánrově zcela odlišného titulu. Ke spolupráci si zvolí jako scénografa a kostýmního výtvarníka **Otakara Schindlera** (1923–1998), kmenového výtvarníka ze sousedního Divadla Petra Bezruče. I pro něj je to první operní scénografie. Vytváří pro režiséra hravý svět jakési prostorově rozvrstvené, naivní, až dětské kresby. V podobném duchu se nesou i kostýmy, zdůrazněn je pocit hravosti, je to i trochu divadlo na divadle. A zde poprvé projevuje M. Nekvasil další rozměr svého režijního talentu a citu – smysl pro humor, hravost, nadsázku. Je to radostná jevištní fantazie vycházející z přesného naplnění a invenčního přečtení situací a jejich hudebního zpracování. Dokáže, že umí skvěle vést herce a budovat s nimi postavy a jejich stylizaci i v komickém žánru. Bez manýr, samoučelného přehrávání a hereckých klišé. V následujících letech se Miloslav Nekvasil s inscenováním komických oper setkává poměrně často a svůj styl dále rozvíjí. Jsou to zábavné inscenace s divadelní poezií,

Giuseppe Verdi:
TRUBADÚR

(premiéra 23. 11. 1963)

První setkání s dílem Giuseppe Verdiho se zúročilo v pozoruhodné inscenaci. Ke spolupráci si vybral slovenského scénografa **Mikuláše Kravjanského** (1928). Ten připravil pro inscenaci architektonicky řešený abstraktní prostor. Stavba na točně v pískové barvě proti červeně svícenému horizontu umožňovala modelovat prostor jako rámec působivého spoluúčastníka dramatických situací. Nikoliv ilustrace a žánrové obrazy, ale strhující dramatická scénická báseň! Důležitá byla vnitřní pravdivost situací a vypjatých charakterů jednotlivých postav, a ne snaha o pravděpodobné realistické vyprávění celého, v případě této opery dosti nevěrohodného a poněkud zmateného příběhu. Hraje se s minimem nejnütnějších rekvizit a bez nábytku. Další možnou spolupráci se scénografem Mikulášem Kravjanským přerušila v roce 1968 jeho emigrace do Kanady, kde se vedle scénografie zabýval i volnou tvorbou a grafikou a není bez zajímavosti, že se podílel i na grafické podobě exilového nakladatelství Sixty-Eight Publishers Josefa Škvoreckého.

bez hrubozrné komiky, samoučelného „špílcování“, laciných aktualizací či vulgarit. Vtip inscenace tvořivě dopovídá a vychází z humoru obsaženého ve struktuře díla, v jeho libretu a zejména hudbě.

S Otakarem Schindlerem spolupracoval Miloslav Nekvasil v průběhu následných tří desetiletí ještě čtyřikrát, naposledy v roce 1996 na inscenaci Leoše Janáčka *Její pastorkyňa* pro Státní operu Praha.

Giuseppe Verdi:
SIMONE BOCCANEGRA

(premiéra 2. 3. 1985)

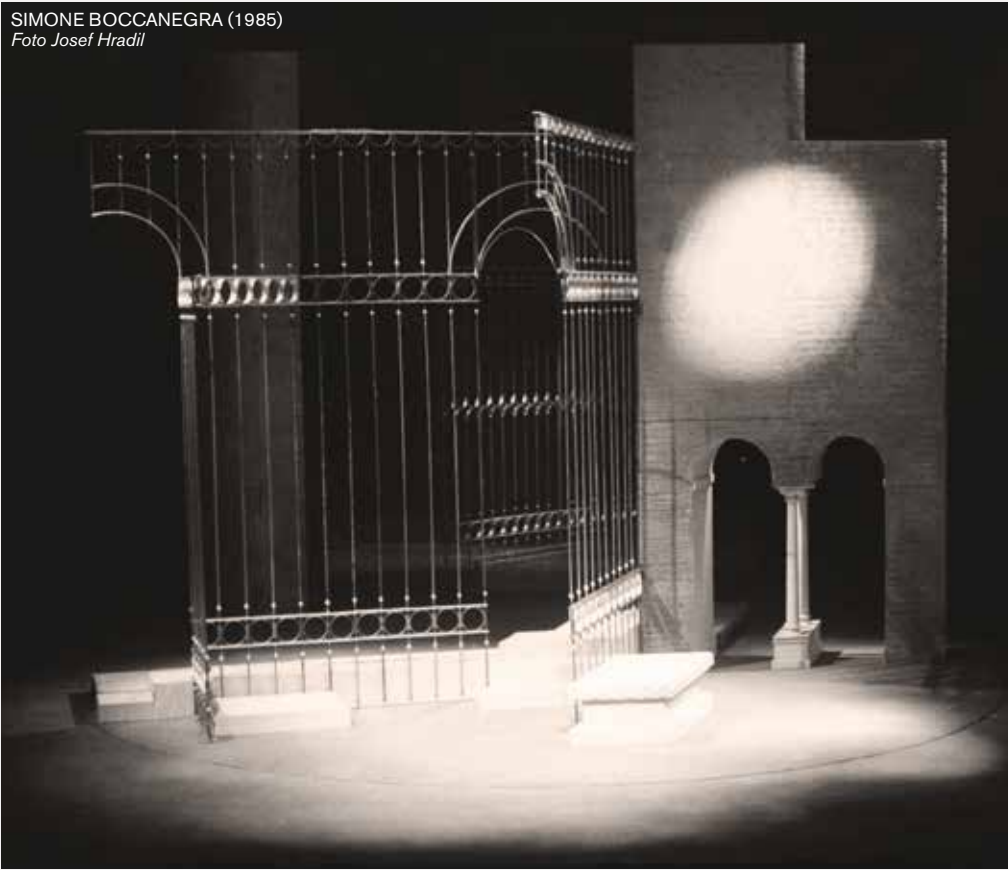
Poslední inscenací opery Giuseppe Verdiho byla pro M. Nekvasila ne příliš často uváděná opera (přestože svou revidovanou verzí z roku 1881 patří k vrcholným dílům skladatele) *Simone Boccanegra*. V Ostravě se jednalo teprve o její druhé uvedení (první bylo v roce 1933). Scénograf **Vladimír Šrámek** (1927–20212) připravil pro inscenaci čistou architektonickou scénu na točně, vycházející z renesančního tvarosloví, umožňující svými pozicemi vytvářet prostředí jednotlivých obrazů a situací příběhů – její zákoutí uměla být intimní, monumentální i tajemná, nabízela průhled do dalších světů. Vytvářela prostor pro drama, ve kterém zápas o moc a politické ambice jsou příčinou osobních nedorozumění, vedoucích k nezvratné tragédii. Scéna téměř bez nábytku, s minimálním počtem rekvizit, na jevišti má opět místo jen to, co směřuje ke smyslu a dramatické pravdě příběhu. Jedna z vrcholných inscenací tohoto období!

Rafael Kubelík:
VERONIKA

(premiéra 13. 4. 1991)

Jeden z bohužel dodnes ne zcela doceněných vrcholů českého porevolučního hudebního divadla a zároveň dramaturgický a inscenační vrchol krátkého, ale velmi intenzivního porevolučního působení Miloslava Nekvasila v pozici šéfa ostravské opery (1990–1991). Pro první ostravské uvedení opery skladatele a zejména světově uznávaného dirigenta Rafaela Kubelíka (1914–1996), který od roku 1948 žil pro nesouhlas s komunistickým pučem v emigraci, si zvolil režisér poprvé scénografa **Petra Matáska** (1944–2007). Tento (původem a do té doby) převážně loutkářský scénograf, tvůrce mimořádných imaginativních syntetických inscenací, zde poprvé pracuje v operním divadle. Matásek nevytváří scénografii jako obraz, ale jako strukturu scénických objektů – kovových konstrukcí, které ožívají hereckou akcí a mění s ní svou funkci. Dynamický prostor pro hudební drama! Slavnostní reprízu *Veroniky* navštívil osobně skladatel Rafael Kubelík a byl s celým nastudováním a inscenačním pojetím velmi spokojen.

Poslední ostravskou inscenací Miloslava Nekvasila byla *Arabella* Richarda Strausse (premiéra 16. 5. 1992). Záhy poté je po 37 letech ukončeno jeho jediné divadelní

angažmá, angažmá ve Státním divadle Ostrava. Vrací se do rodné Prahy, hostuje ještě v operních divadlech v Košicích, v Praze, v Plzni a Ústí nad Labem, kde v roce 1999 realizuje svou poslední režii na profesionální operní scéně – *Fidelia*

L. van Beethovena. Dále se věnoval donedávna jako trpělivý pedagog adeptům operní režie na pražské akademii. K jeho úspěšným studentům patří i současná šéfka souboru operety/muzikálu NDM, režisérka Gabriela Haukvicová-Petráková. (jn)

Giuseppe Verdi (1813–1901)

NABUCCO

Opera o čtyřech dějstvích z roku 1841

Sborová scéna

Foto Martin Popelář

Libreto Temistocle Solera (1815–1878)
Replika inscenace prvního ostravského
nastudovaní z roku 1968 (režie **Miloslav
Nekvasil**, scéna **Vladimír Šrámek**)

„S pojetím starého pana Nekvasila, které se synovskou péčí a láskou připravil jeho syn Jiří, se do ostravského divadla vrátil duch svobody, úcty k odkazu našich předků a vědomí, že každé trápení má svůj konec.“

Milan Bátor (Ostravan.cz)

„Scéna je opravdu obdivuhodná, svojí jednoduchostí, variabilitou i divadelností. Dvě paralelní schodiště s průchodem a propojené mostkem působí monumentálně a evokují babylonské zikkuraty. Pohyb na točně umožňuje bleskové přestavby a pohled na stavbu z boku stačí pro evokaci přístřešku, pohled zezadu zase poslouží jako vězení. Geniálně jednoduché a zcela divadelně funkční. (...) A nad tím vším visí rudé slunce Babylonu. (...)“

Hudebně operu nastudoval dirigent **Adam Sedlický**, který k ní přistoupil jako ke klenotu operní literatury. Orchestru dal svěží tempa i majestátnost, kterou obstaraly žestě s obdivuhodnou přesností, celý orchestr působil kompaktně a vyváženě

a přes velké dynamické rozpětí dokázal nepřekrývat pěvce a dát jim prostor k pěveckému prosazení.“

Karla Hofmannová (Opera plus)

„Významnou funkci v této opeře zastává sbor. Opět se potvrdilo, že **sbor NDM je ryzí zlatem a chloubou české operní sborové scény**. Tak soustředěný,

barevně lahodný a dynamicky působivý výkon lze slyšet pouze, když jsou přítomny následující faktory: vynikající vedení, za nímž stojí nezastupitelný **Jurij Galatenko**, a dále obrovská chuť všech zúčastněných dělat kvalitní divadlo s láskou a pokorou vůči uměleckému kumštu i divákům.“

Milan Bátor (Ostravan.cz)

V popředí Martin Bárta (Nabucco) a Václav Morys (Abdallo)
Foto Martin Popelář

Eliška Weisssová (Abigail) a Aleš Jeniš (Nabucco)
Foto Martin Popelář

„Premiérové obsazení bylo vybráno překvapivě. Nad vším konáním kralovala postava Abigail, jakoby celý příběh patřil jen jí. **Maida Hundeling**, německá pěvkyně, se pravidelně objevuje s úspěchem na českých jevištích, ale tentokrát předčila očekávání. Její Abigail je přesvědčivá i herecky a plní divadlo mohutně znějícím dramatickým sopránem, ale je schopná i krásných pian, která ozvláštňují její pěvecký projev. Její Abigail není jen zlá a mocichtivá, ale i žena, toužící po něže a lásce, což z ní dělá životnou postavu.“

Karla Hofmannová (Opera plus)

„Famóznímu výkonu Hundeling se blížila i **Alžběta Vomáčková** jako Fenena. Její mezzosoprán zaujal osobitou a ušlechtilou barvou s bohatou dynamickou a výrazovou škálou. (...) Její hlas zněl dobře v hlubší a střední poloze i v horní oktávě, kde se podivuhodně projasnil. (...) Rád bych vyzdvihl také její srozumitelnost slova a promyšlené frázování.“

Mezi mužskými protagonisty zaujal publikum nejvíc Nabucco **Martina Bárty**. Jeho charakteristická hlasová barva i fyziognomie báječně vyhovovaly sveřepé i autoritativní postavě babylonského krále. Bárta však herecky zdařile vystihl i klíčovou proměnu v šíleného, roztřeseného starce, který je zmatený a neví, co se s ním děje. (...)“

Zachariáš **Martina Gurbala** přesvědčil zejména svým citlivým muzikálním výkonem. Dlouholetá opora ostravského souboru se prozpívala k osobnímu pojetí široké škály rolí a představitelských typů. Postava Zachariáše, který bez oddechu pečuje o svůj lid, mu sedla na míru. Nemusel se rovnat s Bártovou hlasovou průrazností, ale vnesl do své interpretace i něhu a výrazovou eleganci.“

Milan Bátor (Ostravan.cz)

„Zatímco první premiéra představila maskulinního a důrazného Martina Bárta a jemnějšího lyrického Martina Gurbala, v neděli se role takřka obrátily. Nabucco v podání barytonisty **Aleše Jenise** nebyl zdaleka jen sveřepým a nekompromisním panovníkem, ale v jeho chování se zračila i nejistota a pochybnosti o svém údělu. Odrazilo se to skvěle v jeho znamenitém pěveckém odstínění, které mělo bohaté výrazové nuance bez zbytečně přehnaného tlaku na ‚výkon‘. (...)“

Také basista **František Zahradníček** představil postavu téměř z jiného těsta. Jeho Zachariáš měl výrazné charisma, které evokovalo výlučné postavení starozákonních proroků. Byl skutečně důvěryhodným poslem naděje, který pečoval o svůj lid a odhodlaně stál na svém.

Z dam si zasluhuje největší pozornost **Eliška Weisssová**, jejíž Abigail na mne zapůsobila nejpropracovanějším pěveckým

i představitelským výkonem. Sopranistka důsledně přijala úděl ženy, která se nemůže smířit s postavením nelegitimní dědičky trůnu. Svůj výkon podepřela výtečným zpěvem, z něhož se linuly vášnivost, touha po pomstě i milostné zklamání. Weisssová prostě zpívala s odhodláním, dala do toho vše, což se odrazilo na skvělých espressivech, velkorysé dynamice a přiléhavém výrazu.“

Milan Bátor (Ostravan.cz)

„**Inscenace se přidala k tomu nejlepšímu, co lze nyní v Ostravě vidět**, a obecenstvo výkony právem odměňovala nadšeně. Vděk a obdiv patřily zejména režisérské legendě, **Miloslavovi Nekvasilovi**, který byl premiéře přítomen a neskrýval dojetí z uznání, kterého se mu – po právu – od publika znovu po létech dostalo.“

Karla Hofmannová (Opera plus)

Martin Gurbal (Zachariáš)
Foto Martin Popelář

NODO 2020

Ana Sokolović: SVADBA – Tetiana Hryha, Patricia Smoláková, Lucie Hubená, Markéta Schaffartzik, Eva Marie Kořená, Ivana Ambrusová (dirigent: Jurij Galatenko, režie: Jiří Nekvasil)
Foto Martin Popelář

Navzdory všem možným překážkám, proměnlivým opatřením a pro kulturu ne zcela příznivé situaci se na konci srpna uskutečnilo již **5. bienále mezinárodního festivalu NODO** neboli Dny nové opery Ostrava (New Opera Days Ostrava).

Během tří dnů (28.–30. srpna) měli diváci možnost spatřit celkem pět operních a hudebně-divadelních produkcí, a to na třech různých místech Ostravy: v Divadle Antonína Dvořáka, Divadle Jiřího Myrona a také v Dolní oblasti

Vítkovice. Festival byl opět výsledkem úzké spolupráce Národního divadla moravskoslezského a Ostravského centra nové hudby.

Festivalové publikum mělo možnost vidět a slyšet to nejprogresivnější ze současné opery a hudebního divadla. Dle ohlasů laické i odborné veřejnosti se podařilo uvést díla, z nichž každé odpovídalo na otázky o smyslu dnešní opery svým vlastním, originálním způsobem.

(bs)

„Byla to cenná přehlídka pěti různých přístupů k řešení tvorby nové opery, které se neomezují zkonstatěnými externími pravidly a svazujícími definicemi, ale naopak vykračují k novým a dosud nepřiliš zdomácněným způsobům prezentace, vyjádření a přenosu myšlenky. A přesto stále, jednoduše řečeno, bylo vždy co poslouchat a co sledovat.“

Jan Borek (Harmonie)

„Dny nové opery Ostrava jsou připravovány s osobním zaujetím, péčí a mimořádným nasazením, jež se projevuje v celkové kvalitě tohoto festivalu, který lze za jeho dramaturgickou odvahu a nedogmatickou liberálnost řadit k nejvýznamnějším počínům svého druhu v Evropě.“

Milan Bátor (Ostravan.cz)

INZERCE

H
Harmonie

Vaše oči do světa klasické hudby

Jiný pohled na klasickou hudbu a jazz
rozhovory a seriály / komentáře / kritiky
analýzy / recenze nahrávek
www.casopisharmonie.cz

**RYCHLÝ
INTERNET
TAKÉ U VÁS!**

10 Mbps
pouze 300 Kč/měsíc*

*cena při úvazku na 24 měsíců
mapu pokrytí naleznete na adrese <http://mapy.ovanet.cz/mapa-site>

VÝHODY SLUŽBY

- bez FUP • instalace od 1 Kč • vysoká rychlost připojení •
- 100% dostupnost a spolehlivost •

V PŘÍPADĚ ZÁJMU VOLEJTE

+420 555 135 155

Ovanet a.s., Hájkova 1100/13, 702 00 Ostrava – Přívoz
+420 555 135 155, <http://www.ovanet.cz>, obchod@ovanet.cz

ova.net

Data | Hlas | Obraz | Internet

činohra

Činohra NDM je na Facebooku:
Činohra Národního divadla moravskoslezského

Činohra NDM je na Instagramu:
@cinohrandm

**TESTOSTERON – Martin Dědoch (Kornel)
a David Viktora (Titus)**
Foto Radovan Štastrný

VOJTĚCH ŠTĚPÁNEK

Jsme stále v pohotovosti

Foto Lucie Macezková

Milí diváci,

asi by bylo přesnější pozdravit Vás spíše takto: Milí čtenáři.

Vypadá to totiž, že naše vzájemná odluka se stále prodlužuje, a tak se příležitosti promluvit k Vám zužují na psanou či vysílanou formu. Ale věříme, že i toto období pomine, a až divadla opět otevřou, budeme připraveni pro Vás hrát (ať už to bude kdykoliv).

Jsme stále v pohotovosti. K hracím plánům připravujeme i plány udržovací. Abychom udrželi sebe i svůj repertoár v dobré kondici, průběžně oprašujeme jednotlivé

tituly a v režimu neveřejných generálek si je opakujeme. Počátkem prosince jsme se takto vrátili k našim nejnovějším titulům, tedy doku-tragi-kabaretní komedii **Češky krásné, Češky mé!** a **Testosteronu**. Oba tituly mají za sebou úspěšnou premiéru, ale víc už nic. I když Váš zájem o ně byl veliký, což nás v počátku sezóny velmi potěšilo a dodalo nám to sílu do další práce, nestihli jsme odehrát jedinou reprízu. Průběžnými zkouškami tak udržujeme oba tituly čerstvé a připravené k opětovnému servírování!

Zástup titulů, které čekají na svou premiéru či reprízu, je v NDM dlouhý. Abychom byli schopni na jaře případně vše odehrát, rozhodli jsme se odložit inscenaci

Nanebevstoupení Lojzka Lapáčka ze Slezské Ostravy na příští sezónu. Až se bude divadlo vracet ke svému běžnému provozu, je třeba věnovat se resuscitaci současného repertoáru a teprve pak se můžeme věnovat projektům novým. **Lapáček** byl pro tuto sezónu náš neambicióznější titul a neradi bychom jej ochudili být o jedinou zkoušku, proto je zodpovědnější odložit jej na období, kdy k němu budeme moci napnout všechny síly.

Černého Petra si vytáhl **Revizor**. Den před jeho veřejnou generálkou 11. března letošního roku jsme dostali informaci o tom, že se zavírají divadla. Uložili jsme ho k ledu a po premiéře **Testosteronu** jsme se k němu měli vrátit. Ale již v den premiéry **Testosteronu** jsme věděli, že divadla se opět zavřou. A co hůř: nákaza si našla cestu i do souboru činohry a několik klíčových osob z obsazení **Revizora** skončilo v karanténě. **Revizor** je tak opět odložen a budeme se jeho opětovnému zkoušení věnovat v únoru.

Pokud půjde vše podle plánu, po premiéře **Revizora** na konci února budou do konce sezóny následovat ještě tři tituly. Herecký zážitek v Divadle „12“, velký historický příběh v Divadle Antonína Dvořáka a jedno autorské překvapení v Divadelním klubu NDM. Více neprozradím! Vše se dozvíte v příštím čísle časopisu, kde jednotlivé tituly blíže představíme.

Milí diváci, vážení čtenáři! Přeji Vám klidné prožití Vánoc, a především zdraví Vás i Vašich blízkých. Protože pouze zdraví každého z nás nám umožní být zase spolu.

Vojtěch Štěpánek

SEÑOR KLUB

Dne 11. října byli hosty Sandry Procházkové v pořadu **Señor klub Alexandra Gasnárková**, která letos dovršila 50 let spolupráce s našim divadlem, a divadelní režisér **Bedřich Jansa**, jenž byl 25 let kmenovým režisérem činohry SDO a i po skončení angažmá s NDM opakovaně spolupracoval. Jeho dílem je i inscenace **Hodný pan doktor** právě mj. s Alexandrou Gasnárkovou a Stanislavem Šárským v hlavních rolích. (red)

Alexandra Gasnárková a Bedřich Jansa v pořadu SEÑOR KLUB
Foto Martin Kusyn

INFORMUJEME

Petr Panzenberger a Vladimír Polák
na vizuálu inscenace REVIZOR
Foto David Turecký

ČINOHRA NDM K VÁNOCŮM 2020

Milý Ježíšku, píší Ti zase po delší době a moc Tě prosím, abys nám, tvůrcům a účinkujícím, a také našim divákům přinesl možnost

být brzy zase spolu, setkávat se v divadle, prožívat onu kouzelnou blízkost během divadelního představení. Také bys mohl zařídít, aby naše snažení už nebrzdila

JUBILANT FRANTIŠEK VEČERA

Jako král Bérenger I.
v inscenaci KRÁL UMÍRÁ
Foto Radovan Štátný

Ve čtvrtek 31. prosince 2020 slaví významné životní jubileum dlouholetý člen činohry NDM **František Večeřa**.

Po angažmá v divadlech v Šumperku a Olomouci nastoupil roku 1996 do NDM, kde ztvárnil téměř sto hereckých úloh, včetně četných hostování v operetních a operních inscenacích. Mezi jeho nejvýraznější role patří mimo jiné sluha Osip v nastudování **Revizora** (1997), Sancho Panza v **Muži z La Manchy** (1998), Saturnin ve stejnojmenné inscenaci (2006)

nebo Chaerea v Camusově **Caligulovi** (2003). V poslední době ho diváci mohli vidět například jako zchudlého vdovce Křištofa v **Roku na vsi** (2018) nebo v titulní roli krále Bérengera I. v Ionescově hře **Král umírá** (2019), za niž obdržel širší nominaci na Cenu Jantar. Na další role se diváci mohou těšit.

Františkovi za soubor činohry přejeme hodně zdraví, pohody, životní spokojenosti a inspirace v jeho hereckém (i malířském) životě! (ag)

ta nebezpečná nemoc a všechna s ní spojená omezení.

Bohužel jsme kvůli podzimnímu domácímu vězení přišli o možnost zrealizovat již jednou odloženou premiéru komedie **Revizor**, ale slibujeme Ti, že se pokusíme ji při nejbližší možné příležitosti, až se zase divadla otevřou, dát dohromady a ukázat, jaká je to legrace. Také si přeji, abychom v budoucnu našli prostor pro dokončení komorní autorské inscenace **Laterna**, její premiéru jsme však prozatím museli odložit na neurčito. V prosinci také měly být zahájeny zkoušky již hotové dramatisace ostravského románu **Nanebevstoupení Lojzka Lapáčka ze Slezské Ostravy**, ale bohužel i zkoušení této inscenace jsme odložili. Prozatím o rok. Jistě o ni ale naši diváci nepřijdou, už teď se to rýsuje velmi zajímavě. Především si ale přeji, abychom mohli uskutečnit všechny naše jarní činoherní plány, kterých je hodně a na jejichž přípravě nyní usilovně pracujeme.

Hlavně si, milý Ježíšku, přeji, abys po této nepříliš veselé době plné nervozity, strastí a těžkostí dal pevně zdraví všem našim divákům, jejich rodinným příslušníkům, všem mým kolegům a spolupracovníkům a aby divadelní rok 2021 byl úplně jiný než ten letošní. Abychom se mohli těšit z divadla a celkově ze svých životů, abychom mohli našim divákům dopřát radost, napětí a poučení. My ti za to slibujeme, že jakmile to bude možné, začneme zase hrát. Jen teď nevíme, kdy to bude. (ag)

S hlubokým zármutkem přijalo Národní divadlo moravskoslezské smutnou zprávu o úmrtí bývalé dlouholeté spolupracovnice souboru činohry, inspicientky Žofie „Soni“ Francové.

Soňa Francová se narodila 24. 8. 1931 a svůj profesní život spojila s tehdejším Státním divadlem v Ostravě v roce 1961.

Nejprve zde působila jako zvuková technička, od 1. 5. 1972 se stala inspicientkou činohry, jíž byla celých 30 let, až do 30. 6. 2002. Za dobu svého angažmá se podílela na vzniku více než 120 inscenací a řízení několika tisíc jejích repríz, které, jak všichni divadelníci a diváci vědí, bez inspicienta proběhnout nemohou.

Soňa Francová zemřela v neděli 18. 10. 2020. Soubor činohry NDM by rád touto cestou věnoval Soni Francové, naší bývalé vynikající kolegyni, tichou vzpomínku a vyjádřil upřímnou soustrast všem pozůstalým. (ag)

Petr Panzenberger, Martin Dědoch, Kateřina McIntosh, Aneta Klimešová (jako Věra Čáslavská) a Sára Erlebachová
Foto Radovan Štátný

Piotr Rowicki (1975)

ČEŠKY KRÁSNÉ, ČEŠKY MÉ!

Duše má se s touhou pne...

Uvedení prvního činoherního titulu sezóny 2020/2021 proběhlo v sobotu 26. září v Divadle Antonína Dvořáka. Jednalo se o světovou premiéru původní hry **Češky krásné, Češky mé!** polského autora Piotra Rowického, jenž ji napsal přímo na tělo hercům našeho souboru. **Inscenace prostřednictvím pěti příběhů slavných Češek promlouvá o nedávné historii našeho národa, interpretuje klíčové dějinné zvraty s ním spojené a pohlíží na specifika „češství“ v nečekaných a překvapivých souvislostech.**

Nelehkého úkolu – vytvořit takovýto neotřelý pohled – se ujal téměř kompletní zahraniční tvůrčí tým. Autorem textu je již zmíněný **Piotr Rowicki**, zkušený a oceňovaný prozaik, dramatik, který má na svém kontě několik desítek divadelních dramatizací, původních her, ale třeba i knih pro děti a románů; režisérem inscenace je **Piotr Ratajczak**, rovněž držitel celé řady ocenění, s několika desítkami inscenací na svém kontě. Autorem scény je **Marcin Chlanda**, kostýmy vytvořila výtvarná skupina **Grupa Mixer**, pohybové spolupráce se ujal **Arkadiusz Buszko**, v inscenaci zaznívá nejen poutavá původní hudba **Piotra Łabonarského**, ale rovněž

řada populárních českých hudebních hitů v aranžích tohoto tvůrce.

A jak se realizátorům podařilo zhostit nelehkého úkolu – přípravy inscenace v současných nesnadných podmínkách přeshraniční spolupráce? To vystihuje ve své recenzi pro portál Ostravan.cz Evelína Vaněk Síčová: „Diváci, kteří si v sobotu v Národním divadle moravskoslezském nenechali ujít světovou premiéru inscenace Češky krásné, Češky mé!, byli svědky zdařilé divadelní zábavy,

kteřá v sobě nese mrazivé krystalky reálných osudů. Pětice Češek, jejichž jména jsou notoricky známá, se publiku doslova obnaží skrze polský úhel pohledu. Skutečnost, že k nám Poláci mají blízko, a to nejen na mapě, již v minulosti ukázali mnohokrát. A nyní opět dokazují, jak dobře nás mají prokouknuté, protože bez zbytečné adorace či patosu umí vyprávět o tom, co jiní se snaží omlouvat, nebo naopak hanit.“

Evelína Vaněk Síčová ve svém textu dodává: „Češky krásné, Češky mé! je

Úvodní scéna inscenace – Češi u českého moře...
Foto Radovan Štátný

inscenace, která do Divadla Antonína Dvořáka přináší nový vítr. Je příjemné vidět tolik mladých talentovaných herců najednou, a ještě příjemnější je vědomí, že můžeme čerpat z vlastní historie, abychom si to češství stále mohli uvědomovat, ať už se nám líbí, nebo ne. A když už z něj nečerpáme my, tak je příjemné vědět, že máme sousedy, kteří se na nás umí podívat právě takovým způsobem.“

A kdo že jsou tito talentovaní herci?

V náročných rolích slavných žen mohou diváci vidět Ladu Bělaškovou jako Martu Kubišovou, Sáru Erlebachovou jako Lidu Baarovou, Anetu Klimešovou jako Věru Čáslavskou, hostující Petru Kocmanovou z Komorní scény Aréna v roli Ivany Trumpové a Kateřinu McIntosh jako Martinu Navrátilovou.

Hrát reálné postavy není vůbec jednoduché. Na herce či herečky taková výzva klade specifické nároky; musí nejen interpretovat text dramatického autora hry, ale rovněž ve svém projevu reflektovat reálný historický kontext postav. Jejich gesta, mimiku a celkový projev subjektivně reflektovat a následně na scéně přetavovat ve vlastní osobité pojetí. Jde o to nalézt průnik sebe samého a reálné figury. Vyžaduje to soustředěný výkon ve všech směrech, a především pak důsledný vklad hercova vlastního intelektu a názoru. A myslím, že lze vskutku směle tvrdit, že se to všem herečkám inscenace daří. Jejich výkon ostatně publikum během premiéry ocenilo dlouhým potleskem vestoje!

Ten však patřil rovněž jejich mužským kolegům, kteří v inscenaci své kolegyně zdatně doplňují, a „... díky čtyřem vynikajícím hercům tvoří také rovnováhu mezi dvěma světy, které jsou tak rozdílné, že se vzájemně krásně doplňují. A tak všechna čest právě čtveřici statečných, mezi nimiž jsou **Martin Dědoch, Robert Finta, Petr Panzenberger a Vít Roleček**. Pánové měli těžkou roli, museli ustoupit svým ženským kolegyním, protože

Sára Erlebachová, Robert Finta (dole), Martin Dědoch, Petr Panzenberger, Lada Bělašková a Vít Roleček ve scéně „Československá nostalgie“
Foto Radovan Štátný

představení je o ženských hrdinkách. Nicméně dokázali to s noblesou, lehkou žárlivostí, obdivem, bojovností i sympatickou ústupností,“ všimá si výkonů zástupců pánské šatny Evelína Vaněk Síčová.

Divákům zaručujeme, že hodinu a půl trvající podívaná je strhne. Dočkají se skvělých hereckých výkonů, výborných choreografií, zpěvu, vše podtrhuje originalita, s jakou tvůrčí tým dokázal propojit tíhu našich moderních dějin a výraznou, překvapující nadsázku...

Je to tragikomedie obyčejných hrdinek a hrdinů na pozadí velkých dějin. Nás,

obyčejných Čechů, na pozadí českých dějin. Odlehčený pohled na významné milníky potom umožňuje divákům nahlédnout na vlastní historii s odstupem a pobavením. Na závěr hodnotící slova z výše uvedené recenze: „*Celé představení má jednu velkou výhodu. Je psáno na míru činohernímu souboru Národního divadla moravskoslezského a jde to vidět. Výběr hereček je naprosto zásadní a v žádném případě režisér neslápl vedle. V této inscenaci se představí mladá generace velmi zajímavých herců, kteří se na jevišti cítí dobře a předávají hledišti to pravé ořechové.*“

(ag)

Účinkující a členové tvůrčího týmu inscenace během premiérové děkovačky
Foto Radovan Štátný

Andrzej Saramonowicz (1965)

TESTOSTERON

„70 % vdaných žen podvádí...?“

V sobotu 10. října dokázal činoherní soubor Národního divadla moravskoslezského ještě před přestávkou, vynucenou nutnými epidemiologickými opatřeními, uvést v Divadle Jiřího Myrona svoji druhou premiéru sezóny 2020/2021. Ve skutečnosti však ani tento termín premiéry nebyl původní, komedie **Testosteron** měla být uvedena ještě na sklonku sezóny předešlé. Současná dlouhodobě složitá situace to ale umožnila až nyní. A nutno říci, že se jednalo o premiéru vskutku povedenou!

Testosteron je divadelní hit! **Brilantní konverzační komedie z roku 2002 z pera předního polského dramatika, režiséra, spisovatele a filmaře Andrzeje Saramonowicze byla poprvé uvedena v divadle Montownia, kde se s úspěchem hrála dlouhých osm let.** Na českých jevištích se dočkala již osmi uvedení, vždy **ve vynikajícím překladu Tomáše Svobody**, který uslyší také diváci našeho ostravského nastudování. Inscenace tohoto textu se vždy dočkala několika desítek repríz s širokým

diváckým zájmem. **Testosteron** je totiž **břítká, hrubozrná zábava pro chlapy, kteří naostřenými sekerami kácí totémy rozbujelé genderové korektnosti.** Zároveň je to ale text velmi chytře napsaný, obsahuje nadsázku a sebeironii, takže je to **vlastně zábava i pro ženy (a možná**

hlavně pro ně!), protože ve hře najdeme rovněž kritický pohled na krátkozrakost mužského šovinismu, niterný pohled na téma mužské citlivosti a obecně na mužskou roli ve společnosti. Jestli je to koktejl adekvátně namíchaný, poznáme až v průběhu repríz, jež snad přijdou po skončení

Vladimír Polák (Robal), Martin Dědouch (Kornel) a David Viktora (Titus)
Foto Radovan Štátný

Vít Roleček (Tretin), Vladimír Polák (Robal), Martin Dědouch (Kornel) a Jiří Sedláček (Fistach)
Foto Radovan Štátný

omezení co nejdříve. Ale již nyní můžeme říct na základě nadšených reakcí premiérového publika a ovací vestoje, s nimiž v hledišti začaly – já vám to říkal! – právě ženy, že premiéra se povedla na jedničku! Ohlasy byly pozitivní, a to i přes nemalé množství vulgarit, jež ve hře zaznívají. Chápající divák však brzy po začátku pozná, že nejsou používány samoučelně, ale že zkrátka dokreslují atmosféru, v níž děj a jednotlivé situace hry plynou.

Ostravské nastudování *Testosteronu* můžete vidět v režii **Vojtěcha Štěpánka**, dramaturgii **Adama Golda**, na scéně **Davidu Baziky** a v kostýmech **Marcely Lysáckové**. Těšit se ale můžete zejména na obdivuhodné herecké výkony. Po *Osmi ženách*, uvedených v lednu v Divadle Antonína Dvořáka, se nyní představují

jen pánové – **Vladimír Polák, Jan Fišar, David Viktora, Jiří Sedláček, Petr Panzenberger, Vít Roleček a Martin**

Dědouch. Všichni jsou skvělí! Uvidíte sami. Až budeme moci zase hrát, přijďte se bavit! (ag)

Tentokrát kvůli epidemiologickým opatřením jen komorní poděkování šéfa činohry a režiséra Vojtěcha Štěpánka (vpravo) hercům a tvůrcům inscenace
Foto Radovan Štátný

Ovace publika vestoje na premiéře TESTOSTERONU
Foto Radovan Štátný

Jean Giono (1895–1970)

MUŽ, KTERÝ SÁZEL STROMY

Unikátní společný projekt všech uměleckých souborů NDM

Miroslav Rataj, František Večeřa a Tomáš Jirman
Foto Martin Kusyn

Na této straně přinášíme ohlédnutí za ambiciózním vstupem Národního divadla moravskoslezského do nové divadelní sezóny, který byl tentokrát spojen s uvedením scénického nastudování světově proslulé, dojemné a krásné novely **Muž, který sázel stromy** z pera francouzského spisovatele Jeana Giona. Myslím, že se jednalo o vstup vydařený. Lze to ostatně vyvozovat nejen z nadšených reakcí publika během pěti repríz tohoto projektu, ale rovněž na základě zájmu o bohatý doprovodný program spojený s uvedením této inscenace. Za to vám, vážení diváci, srdečně děkujeme!

Zdá se, že v současné obtížné době plně nejistot, omezení sociálního kontaktu a zdravotních rizik téma sedmdesátiminutové inscenace o muži, jenž dokáže vyprahlé, neobydlené a nehostinné krajiny vrátit život tím, že vytrvale sázel stromy, padlo na úrodnou půdu. Ne nadarmo je tato kniha považována za klenot světové literatury. A myslím, že se tvůrcům v NDM podařilo vystihnout nejen ducha předlohy, ale zároveň jej zhmotnit na scéně s pomocí

všech uměleckých složek, jimiž toto divadlo disponuje: činohrou, mluveným slovem, tancem, pohybem, sborovým zpěvem, suverénním orchestrálním nastudováním... Zážitek z představení si můžeme připomenout prostřednictvím slov kritika a publicisty Milana Bátora pro server Ostravan.cz: „**Tak úchvatný závěr, který obemknul diváky zaplněného Divadla Antonína Dvořáka, na zahájení sezóny ještě nezazněl. Každý soubor tohoto skvělého divadla se zapojil, jak nejlépe uměl a jak bylo v jeho silách. Působivé byly pohybové prvky, které připravila Lenka Dřímlová, scéna Davida Baziky i kostýmy Marty Roszkopfové. Jako výborný nápad se ukázalo situování části orchestru na jeviště, kde svými nástroji často velmi komicky podporovali humornou linku děje.**“

Milan Bátor pak pokračuje: „**Závěr inscenace je velmi působivý. Motiv smrti Elzéarda Bouffiera je sugestivně zpodobněn volně se snášejícím listím, které postupně zasněží postel, na níž stařec leží. Hudebně tuto scénu geniálně ilustroval ohromující kánon skladatele**

Pavla Helebranda, jenž poprvé zazněl v kostele sv. Václava v r. 2008 jako závěr koncertu Balady. (...) Proti minulým gala, které tvořily obligátní ukázky různých, aktuálních i připravovaných inscenací, zapůsobil Muž, který sázel stromy silným příběhem a dokonalou synergií všech zúčastněných. Na takové zahájení divadelní sezóny se určitě nezapomene. Svědčil o tom i absolutní úspěch a mimořádně vřelá odezva publika, které poděkovalo umělcům sáhodlouhým potleskem vestoje. Takový aplaus na prknech NDM skutečně nepamatuju.“

Doplňme, že režisérem inscenace a autorem jevištní adaptace novely je **Vojtěch Štěpánek**, dramaturgii a úpravu původní předlohy vytvořil **Adam Gold**, hudební nastudování připravili **Marek Šedivý** a **Jakub Židek**.

Nezbývá ale než poděkovat všem členům širokého tvůrčího týmu tohoto projektu, značnému počtu účinkujících a také těm, kteří se podíleli na bohatém doprovodném programu. (ag)

Petr Houska, František Strnad, Marie Logojdová a Vladimír Čapka během komického činoherního výstupu
Foto Martin KusynOvace vestoje pro účinkující a členy tvůrčího týmu inscenace
Foto Martin Kusyn

balet

Balet NDM je na Facebooku:
Balet Národního divadla moravskoslezskéhoBalet NDM je na Instagramu:
@baletndmTaneční představení **OSTRAVĚNKO MÁ!**
uvedené v rámci Protimluv Festu 2020
– Natalia Adamska a Anna Knollová

Foto Martin Popelář

LENKA DŘÍMALOVÁ

Mladí tanečníci v pandemické situaci možná najdou životní zkoušku, která nám starším zoufale chyběla v dospělosti

Foto Lucie Maceczková

Ostravský balet, stejně tak jako ostatní baletní soubory v České republice, pracuje i době covidu. Podobně jako vrcholoví sportovci čekající na svůj závod, tak i baletní soubor si musí držet **stálou kondici, aktivitu a vitalitu**. Chystáme

nové alternace a oprašujeme inscenace v nových alternacích.

Dnešní doba nám poskytla velkou devízu – **ČAS**. Máme více času věnovat se detailům, pracovat na taneční technice v jiných kontextech, objevit „lepší já“,

a tak budovat lepší soubor. Při všech fyzických aktivitách na sále a jevišti většina souboru používá **roušku**, které by **slušelo pojmenování – posilovací maska či posilovací pomůcka pro zvýšení vitální kapacity plic (úsměv)**. To vše vyžaduje disciplínu především v motivaci!

Současně máme ten dar, že můžeme chystat nové premiéry, a to nejen po stránce taneční, ale také po stránce technických příprav na jevišti. Jsme mezi dvěma rozpracovanými premiérami.

Balet **Korzár** byl odložen po technických zkouškách na jevišti, nahrávce orchestru a „projížďčce“ dokončené choreografie na baletním sále. K premiéře nám chybělo pouhých 15 dnů.

Druhá premiéra – **Mahlerovy vzpomínky** – na hudbu Gustava Mahlera je bez doprovodu orchestru, a tudíž můžeme v přípravách snadněji pokračovat. Norský choreograf, režisér a filmový tvůrce Jo Strömgen se nechal inspirovat především Mahlerovými písněmi a čtvrtou větou z 5. symfonie. Obě tyto hudební plochy nabízejí zvukové bohatství a nesmírnou kompoziční fantazii. Zatím se učíme pracovat způsobem on-line videokonferencí Oslo–Ostrava.

Myslím si, že jsme všichni postaveni před celou řadu nových úkolů. Je to „dobrodružství“.

Lenka Dřímlová

JAK ZVLÁDAJÍ TANEČNÍCI DRUHOU VLNU KORONAVIRU? JSOU NEPŘÍJEMNĚ ZASKOČENI, NEBO JE TO PRO NĚ VÝZVA A PŘÍLEŽITOST?

Mark Griffiths

Narozen ve viktoriánském přímořském městě West Kirby ve Velké Británii.

„Jakožto profesionální tanečník jsem

během této pandemie zjistil, že musím změnit svůj pohled na spoustu věcí. Například nošení roušky při tréninku mi pomohlo uvědomit si, jaký dopad má snížení vdechovaného vzduchu (pozn. red. množství kyslíku ve vzduchu je stále stejné) na tělo a emoce. Zprvu jsem se cítil omezený, ale posléze jsem posílil dýchací svaly a dokázal jsem své dýchání lépe kontrolovat. Přes strasti vzniká síla!

Pokud jde o život mimo práci, tak jsem si uvědomil, že je v pořádku necítit se v současné situaci dobře. Ale bylo důležité nenechat se ovládnout negativitou a neštěstím, snažit se vidět dobro v tom, co já i ostatní děláme. Což je dle mého názoru snadné, pokud jste na svou činnost opravdu nastaveni.

Tyto časy jsou těžké pro nás všechny, avšak cítím, že nám pomohly ukázat, čeho jsme schopni a jak silní doopravdy jsme.“

Barnaby James Packham

Narodil se v Leedsu ve Velké Británii.

„Mám velké štěstí, že jsem zpět v práci, nicméně je pro mě občas obtížné zjistit, zda se zlepšuji. Bez představení si to nedokážu ověřit a také nemám před sebou žádné milníky. Přirovnal bych to k tomu, že je to podobná situace jako mít dítě, kterého si nevšímáte. A v okamžiku, když přijde jeho první školní den nebo den promoce, uvědomíte si, jak vyrostlo. Bez představení, bez výkonů je pro mě těžké vidět růst.“

KALENDÁŘ INSPIROVANÝ FILMEM DIFFERENT

Rita Pires jde prostorem Vítkovické slévárny
Foto Jan Fuksa, Richard Fuksa

Každé době jsou vlastní radosti a strasti vyplývající z běhu všedního života. Realitou dneška je vynucená změna životního stylu způsobená virovým nebezpečím, které se nečekaně, ale o to hlouběji dotklo našich životů a jistot.

Na současnou situaci jsme zareagovali jedinečným projektem **DIFFERENT**, ve kterém formou filmu v režii **Martina Svobodníka** spojujeme tanec, těžký průmysl industriálního prostředí Vítkovických sléváren a krajinu Jistebnických rybníků. Mladá generace tanečníků zrcadlí nejen obavy, smutek a nejistotu těch, kdo se náhle ocitli v tíživé životní situaci a jsou osamocení a bezradní, ale také příslib naděje do budoucna.

Ing. Josef Ihnát, ředitel a jednatel společnosti Vítkovické slévárny, spol. s r. o., byl příjemně překvapen jak zaujetím členů baletního souboru, tak jeho mezinárodním složením, přičemž výsledek filmu **DIFFERENT** jej natolik zasáhl, že se při realizaci originálního nástěnného kalendáře zmíněného podniku inspiroval právě tímto našim projektem. Kalendář představuje soubor uměleckých fotografií zachycujících audiovizuální dílo baletního souboru Národního divadla moravskoslezského **DIFFERENT** včetně přiloženého QR kódu filmu. Film je ke zhlédnutí také na YouTube NDM (ndm ostrava – FILM DIFFERENT).

Kalendář je neprodejný.

(ld)

Autory textů pod fotografiemi jsou samotní umělci vystupující v projektu **DIFFERENT**: Anna Knollová (Česká republika), Barbora Šulcová (Česká republika), Rita Pires (Portugalsko), Rei Masatomi (Japonsko), Sergio Méndez Romero (Španělsko) a Takafumi Tamagawa (Japonsko).

- Leden: **Bez diváků nejsme ničím.**
- Únor: **Na začátku jsem se cítil osamělý, opravdu osamělý.**
- Březen: **Nemám nikoho, kdo by mě inspiroval, protože tu nikdo není.**
- Duben: **Jsme lidi, kteří nejsme zvyklí být sami se sebou.**
- Květen: **Nejvíce mi chybí být na sále a mít všechny kolem sebe.**
- Červen: **Začal jsem si některých věcí vážit více než předtím.**
- Červenec: **Nemůžu si představit tanec bez dotýkání se.**
- Srpen: **Je to umění, když se na něj nikdo nedívá?**
- Září: **Najednou musíme být doma.**
- Říjen: **Publikum je nenahraditelné.**
- Listopad: **Je to jiné. Jiné, odlišné, to je to správné slovo – DIFFERENT.**
- Prosinec: **Nikdy předtím jsem si neužíval slunce jako teď.**

Sergio Méndez Romero na vypuštěném Jistebnickém rybníku Velký váček
Foto Jan Fuksa, Richard FuksaAnna Knollová v zájetí přírody
Foto Jan Fuksa, Richard Fuksa

Léo Delibes (1836–1891)

COPPÉLIA

SVĚŽÍ, ENERGICKÁ A HRAVÁ JE COPPÉLIA V PODÁNÍ OSTRAVSKÉHO BALETU

Giorgio Madia přepsal a upravil původní libreto; nenechává ve své verzi tančit mechanické hračky, nýbrž akcentuje výstupy hlavní hrdinky – roztomilé, emancipované a rozverné Svanildy, jež od svého prvního výstupu dává vědět, že ona má hlavní slovo... **Coppélia je komický balet, což Madia citlivě akcentuje a rozvádí jednotlivé situace s dramaturgicko-režijní rozvahou, bez zaváhání, s jistotou a pevnou rukou vykazující rukopis fundovaného umělce, jenž dokonale ovládá akademickou taneční techniku.** Tu se ovšem nebojí nabourávat groteskními gesty, akrobatickými prvky (hvězdami, přemety); zvláště invenční je ve výstavbě pas de deux, v nichž se neobává i banálnosti, když je zakončí jen tak mimochodem kotoulem nebo přetáčením k sobě přitisknuté ústřední dvojice se zdáním nekonečného polibku. **Madia je navýsost muzikální choreograf a režisér a neuniká mu téměř žádná nota bohaté, krásné původní partitury Léa Delibese. Vtip a humor** v daných momentech je laskavý, chvílemi i ironický a vždy inteligentní. (...) Je stále se na co dívat — mimo jiné v prvním jednání na pánské defilé, ve druhém na Svanildu převlečenou

za Coppélii a ve třetím na svatební hostinu, kdy tanečníci sedí za dlouhým stolem a trefnými gesty a akcemi navozují atmosféru rozpustilé zábavy. Svanilda není žádná křehotinka, nýbrž chvílemi až hurónská dračice. **Michaela Vápeníková** v této roli kraluje s přehledem celému baletu, její vitální projev vyznívá bezprostředně a jistě. Hlavní part si naplno užívá, vazby vyžadující pružnost jí nedělají problém a dař se jí koketovat jak s Franzem, tak navázat kontakt s publikem. **Koki Nishioka** v partu Franze ukazuje technickou vyspělost naplno až ve druhé části, oproti své partnerce je však výrazově

skoupější. Do dění se výrazně zapojují rovněž **sbory**, v Galop final tanečnice odvážně naskakují na své partnery a svá těla stáčí kolem jejich krků. (...) **Choreograf a režisér Madia se nechává unášet hudbou, melodiemi, dynamikou, neohlíží se za minulostí, ale ubírá se vpřed – má na zřeteli původní příběh, přičemž přesvědčivě obhazuje vlastní režijní a choreografický názor. Coppélia v jeho nastudování je jako čerstvý, svěží vítr, jenž vynesl ostravský balet zase o příčku výše.**

Lucie Dercsényiová
(art.ceskatelevize.cz)

Takafumi Tamagawa (Coppélius), Rita Pres, Brittany Catalinas Haws (Svanilda), Beatriz Fernandez Moreno, Sawa Shiratsuki a Shino Sakurado
Foto Serghei Gherciu

COPPÉLIA NEBOLI VYLOMENINY PO OSTRAVSKU

Giorgio Madia přistoupil ke **Coppélii** bez přehnaného respektu a notně popustil uzdu své fantazii. Základní struktura díla zůstává zachována. Hodně se ale liší pohybový slovník, s nímž Madia pracuje. **Vychází sice z klasické taneční techniky, tu však s gustem rozvíjí i deformuje;** některé taneční výstupy jako by klasické taneční tvarosloví parodovaly. Sem tam se nechává inspirovat gymnastickými prvky – objeví se hvězda, metají se salta jak ze sestavy prostrných, jedním z nezapomenutelných prvků závěrečného pas de deux je prostý kotoul vpřed. Mohlo by to působit jako poněkud „neohrabané“ **schválnosti, avšak v rámci celku fungují výborně, a dokonce si rozumí s melodickou hudbou Léa Delibese.** (...) V **Coppélii** se zaměřil na přesnou charakteristiku několika hlavních postav, mezi nimiž přirozeně hraje prim Svanilda – žena, která má pro strach uděláno, je mile poťouchlá, až vychytralá. **Michaela Vápeníková** (...) využívá potenciál této postavy naplno, aniž by překročila tenkou linii, za níž už je pouhé figurkaření. Ukázala svůj **mimořádný komediální talent, cit pro groteskní vtip.** Mluví přirozenou mimikou, každé gesto – ať jím jsou zvednutá ramena, nebo vyčítavé pohyby paží –

přesně pointuje danou situaci. Ve druhém dějství si užívá neustálé proměny, kdy chvíli imituje loutkovité pohyby Coppélie a následně zas vše pohybově spontánně glosuje jako autentická Svanilda. (...) **Koki Nishioka** coby Franz to nemá ve stínu jejího temperamentu lehké a byt se blýskne technickou suverenitou, po herecké stránce je nevýrazný. Mezi oběma to ale neustále jiskří...

Roman Vašek
(tanecniaktualita.cz)

COPPÉLIA V NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM JE MODERNÍ POCTOU BALETNÍMU EVERGREENU

Giorgio Madia využil obrovského dramatického i hudebního potenciálu ikonického díla a nadčasovosti příběhu a vylíčil **postavy ne jako loutky z muzea, ale jako životaplné, moderní, chybné a milující bytosti se smyslem pro humor.** **Vizuál celého představení, na němž Madia spolupracoval s výtvarníkem Domenicem Franchim, je jedním slovem nepřehlédnutelný.** Vědív mu modré tóny a sterilní bílá a stříbrná barva, jen výjimečně zabarvená jiným odstínem. Na jevišti je minimum dekorací a rekvizit, avšak scéna i kostýmy tanečníků tvoří jeden celek, plný organických zaoblených tvarů.

Muži mají na sobě stylizované uniformy, zatímco dívky sukně připomínající měkké obruče. (...) Klobouk dolů před tanečníky, kteří velmi dobře zvládli náročnou kombinaci neoklasického tance (dámská část souboru na špičkách) a současné techniky, výrazných gest, akrobacie (a skutečně, ne té jednoduché) i dalších stylů. (...)

Brittany Catalinas Haws se v roli Svanildy opravdu vřídila. Drobná tanečnice dokázala být temperamentní, když bylo potřeba, vtipná, zlomyslná i naivě zamilovaná. Mít vše technicky i herecky pod kontrolou je obdivuhodný výkon, stejně jako je obdivuhodná energie, se kterou Haws celé představení „utáhla“.

Vyrovnaným protějškem jí byl **Sergio Méndez Romero**, ten však více než herectvím přece jen zaujal tanečním výkonem. Velmi výrazným interpretem je i **Takafumi Tamagawa**, který dostal příležitost jako Coppélius, v roli jeho přítelkyně Olympie jsme mohli vidět **Réku Kiss. Baletní sbor** a tanečníci v drobnějších rolích (včetně dětí z baletního studia v rolích Panenek) rozhodně nedostali nic zadarmo, i na ně čekaly výzvy v podobě akrobatických pasáží, kde bylo nutné být v naprostém synchronu.

Tereza Cigánková
(ostravan.cz)

Sborová scéna, uprostřed Michaela Vápeníková (Svanilda) a Koki Nishioka (Franz)
Foto Serghei Gherciu

BRITTANY CATALINAS HAWS

Je pro mě velká čest, že jsem dostala příležitost tančit tolik krásných rolí

Brittany Catalinas Haws jako Odetta-Odilie v inscenaci LABUTÍ JEZERO
Foto Serghei Gherciu

Brittany Catalinas Haws pochází z Melbourne v Austrálii. Do souboru baletu NDM nastoupila v roce 2015, od roku 2017 je první sólistkou. V současnosti prožívá několik zlomových okamžiků, a proto jsme se ji rozhodli vyzpovídat...

Brittany, do souboru baletu NDM jsi nastoupila v roce 2015 a za tu dobu máš už za sebou pozoruhodný repertoár. V čem se cítíš lépe – v klasickém nebo moderním tanci?

Osobně musím říci, že se cítím sebevědoměji a uvolněněji v klasickém tanci. Pro mě je tento styl o čisté eleganci a půvabu, který mě inspiruje, dokáže si podmanit mou duši a umožňuje mi vyjádřit samu sebe a své osobní zkušenosti takovým způsobem jako nic jiného. Ne že by mě nebavily oba zmíněné styly, ale klasický tanec je pro mě přirozenější a magičtější.

V září se uskutečnila premiéra baletu Coppélia, kde ztvárňuješ Svanildu, což je v pojetí choreografa Giorgia

Madii tanečně i herecky velmi náročná postava. Jaká sis ke Svanildě hledala cestu?

Ano, Svanilda je velmi náročná role. Ze začátku jsem s rolí zápasila, bylo těžké se do ní vžít. Ale po dlouhém přemýšlení jsem

zjistila, že její povahové vlastnosti jsou blízké nám všem. Snažila jsem se být co nejvíce lidská. Ukázat divákům rozdílné pocity, které všichni zažíváme v každodenním životě. A tak pro mě bylo nakonec celkem příjemné být zároveň koketní, veselá,

Brittany Catalinas Haws v inscenaci ROSSINIHO KARTY
Foto Serghei Gherciu

naštvaná, odpouštějící, hravá a hluboce zamilovaná – a to vše najednou!

Diváci tě mohli vidět už jako Odettu-Odili v Labutím jezeře, Markýzu de Merteuil v Nebezpečných známostech, Královnu Annu Rakouskou ve Třech mušketýrech, tančila jsi v moderních baletech Jiřího Kyliána, Itzika Galiliho, Johana Ingera... Je ještě nějaká role/choreografie, kterou si toužíš zatančit?

Je pro mě velká čest, že jsem dostala příležitost tančit tolik krásných rolí, které mě naplňovaly a které mi pomohly jako sólové tanečnici umělecky růst. Pokud bych si měla vybrat jednu z rolí, kterou bych ráda tančila, byla by to Julie z baletu *Romeo a Julie*. Tato role je pro mě jednou z nejdramatičtějších a nejdynamičtějších a je naplněná obrovskou vášní, ale také hlubokým zármutkem.

Během svého působení v NDM ses stihla také vdát. Doufám, že nebude vadit, když prozradím, že se tvým mužem stal kolega ze souboru. Máš nějaký recept na to, jak přežít tolik společného času?

Ano, je to pravda. Svého manžela jsem potkala tady. Brzy poté, co jsem nastoupila do souboru, mezi námi přeskočila jiskra. Byla to láska na první pohled, o které jsem dlouho snila. Ráda si užívám náš společně trávený čas doma i v práci. Myslím, že se nám podařilo najít rovnováhu, která nám pomáhá v tom, abychom se z toho někdy nezbáznili. Jelikož jsme oba tanečníci, vzájemně si rozumíme a máme štěstí, že se vždy můžeme vzájemně podporovat a povzbuzovat.

Tvé účinkování v plánované inscenaci Korzár přerušila milá zpráva, že tě brzy budou čekat mateřské povinnosti. Už víš, jaké jsou tvé plány do budoucna? A dáš divákům tip, proč by si neměli tento balet nechat ujít?

Bylo to překvapení pro mě i mého manžela (úsměv). Brzy se staneme rodiči a uvidíme, co nám budoucnost přinese. Moc ráda bych se po narození dítěte vrátila k tanci a vychovávala dítě v divadelním prostředí. Ale musíme počkat a teprve uvidíme, co vše nám blízká budoucnost přinese.

Chtěla bych doporučit divákům, ať přijdou do divadla, i když o tanci nic nevědí. Krása tohoto umění je v tom, že jakýkoliv styl tance může vyprávět příběh a prostřednictvím vyprávění vás může přenést na zvláštní místo, kde zapomenete na vše kolem a v tu chvíli budete vnímat jen pohyb a hudbu. A možná se díky tomu přenesete do nové perspektivy a získáte inspiraci – třeba pro nové hobby.

Jako Markýza de Merteuil v inscenaci NEBEZPEČNÉ ZNÁMOSTI
Foto Serghei Gherciu

Když už máš chvilku pro sebe, čemu se ráda věnuješ?

I když netančím, jsem docela aktivní člověk. A tak mi například dělá radost, když můžu jít se svým psem na procházku. Musím ale přiznat, že ráda také zůstávám doma s manželem, sedím na gauči, sleduji filmy a pojídám zmrzlinu. Těchto pohodových momentů v životě si opravdu vážím a užívám si je co nejvíce.

Pojďme si ještě popovídat o tvém domovu – Austrálii. Je podle tebe tamní

kultura hodně odlišná od té naší? Je něco, po čem se ti stýská?

Kultura v Austrálii je úplně jiná než v České republice. Myslím si, že Australané jsou velmi společenská, pohodová a uvolnění lidé. Rádi tráví čas společně u dobrého víkendového grilování a rádi žijí tímto naprosto bezstarostným způsobem života. Chybí mi domov, a hlavně moje rodina. Je extrémně těžké mít rodinu tak daleko. Na druhé straně, mám zde v souboru „baletní rodinu“ a také rodinu ve Španělsku, kde žije rodina Yaga (pozn. red.: Yago Catalinas Heredia, manžel). Chybí mi teplé klima, chození na pláž v žabkách a Vánoce v letním počasí.

Tvůj partner je tedy Španěl, ty pocházíš z Austrálie, žijete v Česku... Jaký je rozdíl mezi povahou Španělů, Australanů a Čechů? Říká se, že se Australané neusmívají více než Češi. Je to pravda? A jaký je rozdíl mezi českým a australským pivem?

Kdo z nás by si pomyslel, že dva lidé z tak odlišných zemí najdou jeden druhého právě v České republice a budou tady spolu žít! V některých věcech jsme si podobní. Španělé jsou však extrémně hluční, nade vše milují jídlo, kdežto Češi vypadají zdrženlivěji – ale není to pravda. Australané se rádi baví a smějí se čemukoliv, i když to často není k smíchu. Co se týče piva, nejsem úplně jeho fanoušek, ale slyšela jsem, že české pivo je nejlepší. Mně však vaše pivo připomíná spíš velké cappuccino a stále nemůžu uvěřit tomu, že je tak levné (smích).

Děkuji za rozhovor!

(mb, kn)

S manželem Yagem Catalinas Herediou po premiéře inscenace COPPÉLIA
Foto Martin Kusyn

ZPRÁVY Z BALETU

Ocenění si odnesla také
Barbora Šulcová – získala
cenu za nejlepší sólistický
výkon v choreografii
O BALCÃO DE AMOR
Foto Martin Popelář

ROSSINIHO KARTY A CENA ZA NEJLEPŠÍ KOLEKTIVNÍ VÝKON

Inscenace **ROSSINIHO KARTY** je nazvaná podle stejnojmenné choreografie Itala **Maura Bigonzettiho**. Komponovaný baletní večer doplňuje dílo *Následky* španělského choreografa **Juanja Arquése**. Inscenace byla uvedena v české premiéře 21. listopadu 2019 a od té doby sklízí řadu kladných ohlasů od diváků i odborné veřejnosti. *Rossiniho karty* se také pyšní cenou za nejlepší kolektivní výkon v soutěžní přehlídce Balet 2019! (mb)

BALET POPRVÉ ZATANČIL V DIVADLE „12“

Taneční performance **Natalie Adamské** a **Anny Knollové**, členek baletního souboru NDM, nazvaná **OSTRAVĚNKO MÁ!** (na texty převážně ostravských autorů) zakončila v pátek 13. listopadu 2020 v Divadle „12“ Mezinárodní literární přehlídku Protimlív Fest 2020. Za hudebního doprovodu kytaristy **Jana Gajdici** verše recitoval **Vít Roleček**, herec činohry NDM. Básně vybral a uspořádal **Jiří Macháček**. Choreografii připravily **Natalia Adamska** a **Anna Knollová** ve spolupráci s **Lenkou Dřimalovou**, šéfkou ostravského baletu. (ld)

Natalia Adamska a Anna Knollová
Foto Martin Popelář

klia
květinové studio

Hlučín
Ostravská 7, 747 01 Hlučín

Avion Shopping park
Rudná 3114/114,
730 30 Ostrava

www.studioklia.cz

tanecniaktuality.cz

V PRODEJI!

MINISTERSTVO KULTURY
Státní fond kultury ČR
ČESKÁ CENTRA
CZECH CENTRES

opereta/ muzikál

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
Opereta/muzikál Národního divadla
moravskoslezského

Opereta/muzikál NDM
je na Instagramu:
@muzikalostrava

KVĚTINY PRO PANÍ HARRISOVOU – Hana Fialová (Áda Harrisová)
Foto Martin Straka

GABRIELA PETRÁKOVÁ

Dne 5. října se zpěv stal „životu nebezpečnou aktivitou“

Foto Lucie Macezková

Vážení a milí diváci,

letošní rok 2020 končí. Byl plný rizik a pro nás zcela nových nepříjemných opatření. Přesto ale nepropadejme špatným náladám a připomeňme, že přinesl i některé příjemné okamžiky.

Z pohledu našeho souboru to byl velký muzikálový koncert **Děkujeme...**, krásná ocenění – **Cena Jantar** a **Cena Thálie** pro **Martinu Vičkovou** a **Cena Jantar** pro **Tomáše Savku** – a tři skvělé premiéry. Dnes už klasický muzikál **West Side Story**, jehož premiéra proběhla

ještě před první vlnou koronavirového lockdownu, první díl z cyklu *Tajemství bludných balvanů*, tedy **Pohádka o bídném havíři** v Divadle „12“ a česká premiéra britské novinky **Květiny pro paní Harrisovou**. Její premiéry 3. a 4. října prošly k divákům takzvané „kozími vrátky“, tedy úplně na poslední chvíli. Dne 5. října se totiž zpěv stal „životu nebezpečnou aktivitou“. A od té doby nehrajeme. Činohru a balet uzavření divadel postihlo jen o několik dní později, což ale není žádnou útechou. Hlediště bez diváků potměnlo a pro nás začalo

posouvání premiér, derniér i běžných představení. A to několikrát za sebou. Skutečné datum, kdy přivítáme diváky, však nedokáže spolehlivě určit nikdo.

Avšak dění v divadle zcela neutichlo. Snažili jsme se o několik streamů a chceme udržet s diváky kontakt alespoň prostřednictvím webových stránek a Facebooku. A také se zkoušelo. V tuto chvíli jsme ukončili zkoušky, a to i ty generální, na původní českou novinku **Harpagon je lakomec?** autorů Borise Urbánka, Jiřího Khuta a Vojtěcha Štěpánka. Jedinečný autorský počín vznikl speciálně pro soubor operety/muzikálu NDM a je tak trochu opožděným dárkem k významnému životnímu jubileu **Libora Olmy**. Čeká jen, až se otevrou brány divadla. A také začaly přípravy na uvedení již šestého titulu krále světového muzikálu Andrewa Lloyd Webbera **Líp se loučí v neděli (Tell Me on a Sunday)**. Tedy sólo pro **Hanu Fialovou** v Divadle „12“.

Ačkoliv nás koronavirus často uvrhl v karanténě do „domácího vězení“ a nutil komunikovat distančně s pomocí počítače, kupodivu naše vztahy a chuť do další normální práce upevnil. Ostatně tak jako každá krizová situace, kdy všichni čelíme společnému nepříteli. Věřím, že v příštím roce se pozvolna situace zlepší a že jednou budeme i na letošní rok vzpomínat v zorném úhlu idealizace minulosti. Vše špatné bude zapomenuto. Zatím si ale zkusme z každého dne ukousnout alespoň něco dobrého. Protože každý den se počítá a žádné náhradní za ty dnešní nebudou.

Přeji hezké Vánoce a šťastný nový rok 2021!

Gabriela Petráková

MUZIKÁLOVÁ CD JAKO VÁNOČNÍ DÁREK

CD HANA/EDITH

Devět písní Edith Piaf z muzikálu **Edith a Marlene** v podání její představitelky Hany Fialové, jež za tuto roli získala Cenu Thálie. Jde o nejslavnější písně Piaf (např. *La vie en Rose*, *Padam, padam*, *Milord*, *Mon Dieu*, *Non, je ne regrette rien*...), všechny zpívané ve francouzském originále v doprovodu orchestru operety/muzikálu NDM pod taktovkou Marka Prášila.

CD OSTRAVSKÁ BROADWAY

Soubor operety/muzikálu Národního

divadla moravskoslezského uvádí v posledních letech celou řadu světových muzikálů i vlastní původní tvorbu. Výběr nejznámějších melodií z toho nejlepšího, co se v Ostravě hrálo a hraje, byl nahrán za doprovodu špičkových orchestrů, tedy Symfonického orchestru Českého rozhlasu a Rozhlasového Big Bandu Gustava Broma přímo s představiteli hlavních rolí.

CD REBECCA

Ve studiích Českého rozhlasu v Ostravě vznikly nahrávky celkem čtyř písní z muzikálu **Rebecca**, a to dokonce ve dvojí interpretaci. Z představitelů hlavních rolí na nahrávce jmenujme: **Katarínu Hasprovou**, která získala za svůj výkon v roli Paní Danversové Cenu

Thálie 2018. Alternující **Michaela Horká** byla zařazena do širší nominace. Laureátka Ceny Thálie 2019 **Martina Vičková** pak ztvárnila postavu jménem Já v alternaci s **Veronikou Prášil Gidovou**. (red)

OHLÉDNUTÍ

V popředí sólisté Petr Gazdík, Hana Fialová a Tomáš Savka
Foto Martin Straka

DĚKUJEME...

Benefiční muzikálový koncert věnovaný všem, kteří pomáhají

V pátek 11. září přivítal sál Divadla Jiřího Myrona pracovníky zdravotnických a humanitárních organizací, tedy ty, kteří v rámci koronavirové krize byli a stále jsou účastníky takzvané první linie. Důvod byl prostý: poděkovat za jejich nasazení a pomoc. V tomto duchu se nesl celý večer a vypovídal o něm i jeho samotný název – **Děkujeme...**

Strůjcem celého nápadu byl člen Českého červeného kříže v Ostravě a kmenový dirigent souboru operety/muzikálu **Marek Prášil**, kterému se podařilo přizvat čtyři držitele Ceny Thálie – **Hanu Fialovou**, **Martinu Vičkovou**, **Tomáše Savku** a uměleckého šéfa muzikálového souboru Městského divadla Brno **Petra Gazdika**. Speciálním hostem byl **Jarek Nohavica**, který večer muzikálových melodií osvěžil třemi písněmi ze svého repertoáru.

O výrazné navýšení „diváků“ se postaral Český rozhlas Ostrava, který program živě přenášel.

Celý koncert byl zároveň propojen s beneficí ve prospěch Českého červeného kříže v Ostravě. Diváci v sále i rozhlasová posluchači tedy měli možnost přispět formou dárcovských textových zpráv

(DMS) těm, kteří obvykle pomáhají v těch nejtěžších situacích nám ostatním. **Pokud jste koncert na vlnách rozhlasu nestihli, ale rádi byste Český červený kříž v Ostravě podpořili, cesta je vám stále otevřená. Tabulku s telefonním číslem a tvarem jednotlivých textových zpráv najdete hned pod článkem.** (tn)

#KRIZOVA

Pomáháme... Nyní ale potřebujeme také Vaši pomoc!

Přispějte prosím na zajištění činnosti a rekonstrukci zázemí Českého červeného kříže v Ostravě formou dárcovských SMS. Děkujeme.

Pošlete dárcovskou SMS ve tvaru
DMS KRIZOVA 30
DMS KRIZOVA 60
DMS KRIZOVA 90

či trvalou dárcovskou SMS ve tvaru
DMS TRV KRIZOVA 30
DMS TRV KRIZOVA 60
DMS TRV KRIZOVA 90

na telefonní číslo **87 777**

Cena DMS je 30, 60 nebo 90 Kč, u trvalé DMS 30, 60, nebo 90 Kč/měsíc. Organizace obdrží 29, 59 nebo 89 Kč.
www.darcovskasms.cz | www.cckova.org

Sólisté Martina Vičková, Petr Gazdík a dirigent a iniciátor večera Marek Prášil
Foto Martin Straka

Dirigent Marek Prášil a speciální host Jaromír Nohavica
Foto Martin Straka

Richard Taylor (1965) – Rachel Wagstaff (1980)

KVĚTINY PRO PANÍ HARRISOVOU

Muzikálová cesta za velkým snem

Hana Fialová (Áda Harrisová)
Foto Martin Popelář

Těsně před říjnovým uzavřením hudebních divadel, ve dnech 3. a 4. října, proběhly dvě premiéry nové muzikálové inscenace **Květiny pro paní Harrisovou**. Současný britský muzikál Richarda Taylora a Rachel Wagstaff byl pro soubor operety/muzikálu v mnoha ohledech příjemnou výzvou: někteří z interpretů hrdinně nastudovali pěvecké party v cizím jazyce, jiní se museli vypořádat s intonačně i rytmicky nesnadnými zpívanými promluvami nebo s hereckou charakterizací hned dvou rolí. To vše proto, aby společně vyprávěli laskavý příběh o londýnské uklízečce Ádě Harrisové, která se rozhodne splnit si svůj velký sen a pořídit si šaty od Christiana Diora.

A jak se jim premiéra povedla? Milan Bátor v recenzi na serveru Ostravan.cz přímo opěvuje představitelku hlavní role **Hanu Fialovou**, která je středobodem celé inscenace: „Fialová soustřeďuje paní Harrisovou k projevu střídajícímu, upřenému k nitru postavy, v kterém vede svůj osobní zápas o štěstí a porozumění. Ostravská muzikálová herečka představila úžasný výkon, který čísel poctivým profesionálním zaujetím a citem pro míru. Charisma její osob-

nosti se protulo s představovanou postavou v naprosto jedinečném souznění.“

Vedle ní chválí ale také další: „Vynikajícím způsobem ztvárnil dvojroli zesnulého manžela Ády Harrisové a Markýze de Chassagne **Tomáš Savka**. Také jeho herectví podobně jako u Hany Fialové vyrůstá z nenuceného a bezprostředního

projevu, který má pulzující energii, kultivovanost a maximální srozumitelnost.“ Bátor zmiňuje také „**Patricii Janečkovou** v herecky vkusně odstíněné dvojroli. Janečková je jedním z největších pěveckých talentů současnosti a její pevně ukotvená operní technika a zdravý hlas byly největším potěšením.“ **Roman Harok** ho zaujal

Hana Fialová (Áda Harrisová), Tomáš Savka (Albert Harris) a Jarmila Hašková (Růža Butterfieldová)
Foto Martin Popelář

svou „jevištní bezprostředností“, „obrovský vnitřní náboj“ má podle něj **Michaela Horká** a výborné výkony „rozehráli na větším či menším půdorysu také **Jarmila Hašková**, **Eva Zbrožková**, **Jan Drahovzal**, **Juraj Čiernik** a celá řada dalších.“

Inscenace režisérky **Gabriely Petrákové** je jasně zasazena do období konce 40. let 20. století. Scéně **Ondřeje Zichy** dominuje v prvním dějství dobově zařízená kuchyně. „Dokonalý kontrast k šedé, ošuntělé a staromódní domácnosti paní Harrisové přichází ve druhém dějství, které je situováno do sídla Diora v Paříži. Jeho součástí je i představení nové kolekce šatů, kterého se paní Harrisová po četných peripetiích účastní. Kostýmy **Marty Roszkopfové** jsou skutečně úchvatné. Osm originálních modelů je dokonale různorodou přehlídkou jejího návrhářského umění s citem pro jemný výtvarný detail, barevné volumeny a stylovost,“ popisuje Bátor.

Značný prostor ale recenzent věnuje také hudebnímu nastudování **Jakuba Židka**. „Hudba muzikálu má přinejmenším stejnou sémantickou váhu a důležitost jako text a vytváří společně strukturně

Patricia Janečková (Nathalie)
Foto Martin Popelář

velmi složitý celek vzájemných vztahů. Sluší se ocenit výkony jednotlivých **solistů z řad instrumentalistů** v rytmicky i melodicko-harmonicky nesnadné partituru. Židkova koncepce byla ukázkou šťavnatého muzikálního

pojetí a vyznačovala se pečlivostí, která poskytla hercům i hudebníkům pevnou půdu pod nohama.“

Snad tedy budeme moci tímto povzbudivým příběhem ve „šťavnatém pojetí“ potěšit další diváky co nejdříve! (hn)

Inscenační tým po české premiéře inscenace
Foto Martin Popelář

LIBOR OLMA

Snažit se plnit vizi a představu režiséra – to je pro mě na divadle to nejzajímavější. A pak samozřejmě spokojení diváci.

Jako Tom Keeney v inscenaci FUNNY GIRL (NDM, 2014)
Foto Martin Popelář

Libor Olma, dlouholetý člen našeho souboru, se v současné době pilně věnuje přípravám na titulní roli v inscenaci **Harpagon je lakomec?** Dramaturg si, jako vždy, dal za úkol přichystat k rozhovoru ideální podmínky. I sebevětší snaha ale může ztroskotat na maličkostech, kterou byla v tomto případě přeplněná kapacita parkovacích míst v rámci divadelního parkoviště. Rozhovor tedy vznikl v interiéru Seatu Leon dočasně zaparkovaného před závorami divadla. I přesto byl Libor Olma upřímný, otevřený, laskavý a rozesmátý... Zkrátka jako vždycky.

Libore, jsi lakomec?

Myslím si, že ne. A co se týče postavy... **Lakomec** se teď hraje v Divadle Mír, před nedávnem jsem se byl podívat na Bolka Polívku, který ho hraje v Brně...

Takže obhlížíš konkurenci...?

Kvůli tomu jsem tam nejel, ale popravdě mě zajímá, jak dnes **Lakomce** zahrát, jak ho pojmout. A není to vůbec jednoduché, protože ten text je docela archaický a vymáčkout z něj něco aktuálního asi nebude žádná legrace... Ale pan režisér Štěpánek (**šéf souboru činohry, autor libreta a režisér inscenace Harpagon je lakomec?, pozn. red.**) má svoji vizi, takže se těším na to, co nás čeká.

Nicméně lakomec tedy nejsi...

Myslím si, že opravdu ne. Trochu se nám mlží skla...

Zajímalo by mě, zda při svých bohatých divadelních zkušenostech ještě pociťuješ trému, jestli vnímáš tu tíhu zodpovědnosti...

No já! Čím jsem starší, tím je to se mnou horší. Jdu na jeviště a čím jsem mu blíží, tím je tréma větší.

Libor Olma (Major Cotignac), Eva Zbrožková (Zuzana) a Marcel Školout (Hektor de Boispréau) v inscenaci MADAME FAVART (NDM, 1997) Foto Josef Hradil

Doufal jsem, že s věkem tréma ustupuje...

V mém případě je tomu naopak. Říkám si, jestli na jevišti vůbec všechno řeknu. Když se navíc hraje představení jednou za čtvrt roku bez zkoušky... Však víš sám.

Rád bych, aby tento rozhovor nebyl jen o Lakomci. Ty jsi totiž před nedávnem oslavil významné životní jubileum. Navíc, v souboru působíš více než dvacet let. Jak se díváš obecně po takové době na divadlo? Přináší ti stále to, co na začátku?

Tak já ti něco řeknu.

Řekni.

Do souboru tohoto divadla jsem se vlastně dostal náhodou. Před dávným časem mi zavolali, jestli bych nepřišel na konkurs do operety. Mysl jsem, že se zbláznili...

Měli bychom popojet – za námi stojí auto...

A kam chce jako jet...? Kde jsem to skončil?

V operetě...

Ano. Věděl jsem, že určitě nikdy zpívat nebudu a do operety nepůjdu. Ale osud tomu nejspíš chtěl a už téměř třicet let tu s ním „bojuju“. Zpívání se bráním, jak

můžu, ale pořád to po mně někdo chce (*smích*).

Takže tvé působení ve zdejším souboru by se dalo definovat jako permanentní boj...?

Zcela určitě. K činohře jsem měl vždycky blíž, přesto tolik let působím v operetě či muzikálu. S každou další písničkou si říkám: proč zrovna já? Diváci mě zatím nevypískali, ale říkám si, že k tomu možná jednou dojde. A s tímhle já bojuju celých těch třicet let. Já – nezpěvák – musím pořád zpívat.

Tak to jsem opravdu nečekal...

Bude to zajímavý rozhovor, víd?

Nelze se vyhnout ani současné situaci spojené s koronavirem, která naši práci ovlivňuje více, než bychom si přáli. Tento rozhovor vzniká na konci září, kdy se do hry vrátila možnost nouzového stavu a všichni čekáme, zda se tak stane. Jak to vnímáš?

Přiznám se, že si úplně nestěžuji. Snažím se svůj volný čas využívat na maximum. A co se týče koronaviru... Možná je to trest za to, jak žijeme. Nevím... Snažím se dodržovat veškerá opatření. Myslím si, že ta nemoc není žádná legrace. Možná bychom se měli zeptat těch, co leží v nemocnici na plicní ventilaci, jestli si taky myslí, že je to „obyčejná chřipka“. Každý máme k této problematice vlastní přístup a já respektuji názory jiných, ale myslím si, že tuhle situaci bychom měli brát vážně. A co se týče divadla – nařízení jsou taková, jaká jsou, a každý si se svým volným časem musí poradit sám. Já se jej snažím maximálně využít. A divadlo? Chybí mi... trochu...

Libor Olma často hostuje v souboru činohry NDM – fotografie z inscenace VEREJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STÁTEK (NDM, 2013), kde ztvárnil roli Šorela Foto Radovan Štátný

Je pro tebe divadlo práce nebo povolání?

Jak které a jak kdy. Faktem je, že dost hostuji v jiných divadlech a upřímně říkám, že práce jinde mi je bližší čistě proto, že není tolik založená na již zmiňovaném zpěvu. Mám pocit, že bych mohl ztvárňovat i jiné role než jen pěvecké, ale dal jsem se na boj, tak bojuji.

Dobrá. Zkusím to probrat se šéfkou souboru...

Mimochodem, v každé divadle potkávám jednak starší kolegy, kteří si ty mladší, kulantně řečeno, neradi připouštějí k tělu, a pak ty, kteří mladším kolegům neskonale fandí. Tebe řadím do té druhé skupiny. Řadím tě správně?

Určitě. Mám velkou radost z toho, když vidím mladší kolegy dobře zahrát svou roli. Myslím si, že právě to je naděje pro naše divadlo. Nebyt mladých – kam by divadlo spělo...? Moc jim držím palce.

Pokud se nemýlím, celý život jsi věrný – jak profesně, tak životně – Moravskoslezskému kraji. Máš to tu rád?

Narodil jsem se tu, vyrůstal jsem tu a nikdy jsem vlastně neřekl to, že by to mohlo být jinak. Nikdy nebyl můj cíl dostat se někam jinam, výš. Nejsem ten typ ambiciózního člověka, který by se potřeboval ukazovat, být někde na očích...

To je fakt, protože jakýkoliv veřejný rozhovor s tebou se v archivech hledá opravdu těžce. Asi jsi jich za svou kariéru příliš neposkytl, že...?

Proč na sebe upozorňovat? Pokud má někdo z herců pocit, že je výjimečný a že musí rozdávat rozumy přes rozhovory, budiž. Ale já to rozhodně nejsem.

Nikdy jsi netoužil zavítat do Francie...?

Do Francie...?

Ano, pochopil jsi správně – pomalu se vracím k Lakomci...

Ve Francii jsem nikdy nebyl ani mě to nijak neláká.

Ani kvůli vínu?

Víno rád mám, to je pravda. Beaujolais, Bordeaux bych moc rád ochutnal, ale ta touha není zas tak silná, abych se tam vypravil. Cestuju rád, ale i sebelepší víno se dá přivést do Ostravy. Je příjemné si se ženou dát sklenku na balkoně s pocitem, že sedíme na francouzské Riviéře. Inu, herecká fantazie je bezbřehá.

Rodina je mimochodem taky téma Lakomce. Harpagon „škudlí“ i na své

Jako Kardinál Richelieu v inscenaci TŘI MUŠKETÝŘI (NDM, 2008)
Foto Josef Hradil

rodině, což ti, jak tě znám, asi taky není úplně blízké, že?

Peníze a hon za nimi nejsou cílem a smyslem mého života. Jsem spíše pravý opak Harpagona. A vůbec, určité role máme s manželkou v domácnosti rozdělené...

To mohu potvrdit. Když jsem ti volal, abychom se domluvili na rozhovoru, ozval se jemný ženský hlas: „Sekretariát Libora Olmy.“

Ano, opravdu mám na některé věci svůj sekretariát včetně sekretářky (*smích*).

Dovol mi jednu trochu obehranou otázku: Máš nějakou vysněnou roli?

Pro mě je divadlo určitým tajemstvím a překvapením. Těším se na to, do čeho mě režiséři obsadí. Myslím si, že není úplně vhodné mít svůj sen a svou představu o tom, co bych měl hrát. Tu představu by měl mít hlavně režisér. Ten musí herce uvést do role, přesvědčit jej o tom, že role by měla vypadat tak a tak... Takže se od veškerých hereckých snů snažím oprostit. Těším se zkrátka na to, kam mě kdo dovede, a znám spoustu skvělých režisérů, kteří postavu i celou inscenaci dokáží v rámci zkoušek někam posunout. Snažit se plnit vizi a představu režiséra – to je pro mě na divadle to nejzajímavější. A pak samozřejmě spokojení diváci.

Pokud tedy nemáš vysněnou roli, je něco, co by sis v našem divadle přál...?

Snad možná větší parkoviště, ať si příště nemusíme povídat v autě. (tn)

Kresba Jakub Cenkl

HELENA RIEHSOVÁ

(13. 8. 1936, Pardubice – 27. 10. 2020, Ústí nad Labem)

Národní divadlo moravskoslezské obdrželo smutnou zprávu o úmrtí emeritní sólistky operetního souboru paní Heleny Riehsové.

K divadlu se dostala až poté, co vystřídala několik povolání (byla kresličkou nebo učitelkou v mateřské škole) a své první angažmá získala v roce 1960 ve Východočeském loutkovém divadle v Hradci Králové. Hned následující rok ovšem přešla do Severomoravského divadla v Šumperku, ale už v roce 1962 získala angažmá v operetním souboru Státního divadla v Ostravě, kde zůstala až do roku 1987.

Za dobu svého působení se stala výraznou osobností ostravské operety. Byla

proslulá svou jevištní energií, precizností a mezi kolegy také pečlivou přípravou a přísnou životosprávou. Z jejích operetních rolí jmenujme třeba titulní role v inscenacích *Čardášová princezna* nebo *Hraběnka Marica*, Helenu v *Polské krvi* nebo Žofku v *Cikánském baronovi*. Stejně tak vynikala i v muzikálech, třeba jako Lilli Vanessi (Kateřina) ve *Zkrocení zlé ženy* (*Kiss Me, Kate*), Líza Doolittlová v *My Fair Lady*, Magnolie v *Lodi komediantů* nebo Irena Molloyová v *Hello, Dolly*.

Na závěr ještě připomeňme její přání z rozhovoru, který poskytla pro Ostravský kulturní měsíčník v roce 1986: „*Ostravě přeju, aby měla vždy dobrou operetu a muzikál. A těm, kteří přicházejí postupně na naše místa, aby se dočkali stejně krásných rolí, jako jsme se jich dočkali my, a hráli je se stejnou chutí.*“ (les)

HERNÍ TRASA BÍDNÝ HAVÍŘ

Užijte si s celou rodinou tuto herní aplikaci, která svým námětem vychází z *Pohádky o bídém havíři* uváděné v Divadle „12“, a navazuje na ni.

Jedná se o cestu centrem Ostravy v délce 2 km, která trvá přibližně hodinu a je vhodná i pro kočárky. Má 8 zastavení, začíná na Černé louce u bludných balvanů, pokračuje Stodolní ulicí, křížuje centrum města a končí opět u výstaviště. Pro její absolvování stačí jen chytrý telefon, nohy a bystrý postřeh. Je určena všem zvědavým dětem a hravým rodičům, kteří chtějí pomoci havíři Matějovi najít opravdové štěstí!

Trasa je součástí aplikace SKRYTÉ PRÍBĚHY, která nabízí neobyčejné rodinné výlety s poutavou pátrací hrou. Skvělé je, že se dá stáhnout do telefonu a hrát i off-line. Nepotřebujete tedy být v terénu připojeni na internet.

Tuto geolokační hru pro vás ve spolupráci s NDM vytvořila společnost Tripeduca, s. r. o., za finanční podpory statutárního města Ostravy. (ks)

Miloslav Tolaš (Fred Graham/Petruccio), Helena Riešová (Lilli Vanessi/Kateřina) v inscenaci ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY (KISS ME, KATE) (SDO, 1974)
Foto František Krasl

Jako Čo-Čo-San v Pucciniho MADAME BUTTERFLY (SDO, 1953)
Foto Jarmila Podbierová

ZDEŇKA DIVÁKOVÁ

operní sólistka (1945–1948, 1949–1978)

Po třiatřicet sezón mohlo ostravské publikum obdivovat osobitý projev, originalitu a nezapomenutelný soprán

Zdeňka Diváková v titulní roli Pucciniho opery TOSCA z roku 1950
Foto Jarmila Podbierová

ostravské operní pěvkyně **Zdeňky Divákové** (31. 12. 1920, Ostrava – Mariánské Hory – 7. 12. 2011, Ostrava), která se narodila poslední den v roce před 100 lety. Zdeňka Diváková patří bezesporu k umělcům, kteří ostravské divadlo či jeho operní soubor svým způsobem charakterizovali a zosobňovali. Ostravě a jeho divadlu zůstala věrná po celý svůj osobní i profesní život (až na krátké intermezzo v opavském divadle v sezóně 1948/1949); jak sama o sobě tvrdila: „*Jsem Ostravanka, skutečně typické děvčátko z kolonie. (...) A navíc, divadlo mi umožnilo naplnit mé životní krédo do posledního puntíku.*“

Mezi její učitele zpěvu patřili v té době v Ostravě ti nejpopulárnější – výborný tenorista Karel Kügler a významný ostravský pěvecký pedagog Rudolf Vašek. V roce 1945 studium zpěvu úspěšně zakončila státní zkouškou na pražské konzervatoři. Zpočátku byla profesorkou zpěvu na ostravské hudební škole, ale osud tomu chtěl jinak. V roce 1945 dostala

pozdání od tehdejšího šéfa ostravské opery Zdeňka Chalabaly k předzpívání na místo sólistky. Ještě téhož dne si Zdeňka Diváková odnášela domů smlouvu a její první rolí se stala Lidunka v Blodkově opeře *V studni*. Druhou rolí, ale zároveň i první z velkého operního repertoáru, kterou navíc zaujala kritiky, byla Čo-Čo-San v Pucciniho opeře *Madame Butterfly*. Role, k níž se operní pěvkyně propracují nejdříve ve druhé dekádě své kariéry, role, která patřila k jejím nejoblíbenějším a již během dvaceti let zpívala 160x nejen na českých jevištích, ale i zahraničních (Itálie; Tbilisi, Kujbyšev a Jerevan). A přicházely další role, které v jejím ztvárnění zůstaly dodnes nepředstíženy – Vendulka v *Hubičce*, Jenůfa v *Její pastorkyni*, Verdiho Aida, strhující Tosca nebo znamenitá Líza v Čajkovského *Píkové dámě* ad. Snad jako každý sólista často vzpomínala na své nejkrásnější umělecké zážitky. Mezi ně rozhodně patřilo představení inscenace *Aidy* na nádvoří Diokleciánova paláce ve Splitu.

Druhou lásku v životě Zdeňky Divákové představovala výuka zpěvu. Své bohaté jevištní zkušenosti a bravurní pěveckou techniku předávala jako uznávaná pedagožka svým žákům na ostravské konzervatoři a brněnské JAMU, ale i soukromě. Za všechny žáky jmenujme alespoň barytonistu Jiřího Kubíka. V jubilejní 75. sezóně NDM byla tato mimořádná ostravská operní sólistka vyznamenána Cenou NDM za celoživotní pěvecké dílo. (kp)

Zdeňka Diváková (Vendulka) a Jiří Herold (Otec Paloucký) v HUBIČCE z roku 1962
Foto František Krasl

Ocenění pro Pavlu Telčerovou
Foto archiv

DĚKUJEME JEŠTĚ JEDNOU

Český červený kříž ve spolupráci s Českou mincovnou předával dne 13. září 2020 medaile **Děkujeme**. Určeny byly těm, kteří se – ať již jako dobrovolníci, členové, či zaměstnanci humanitárních organizací, sociálních služeb, státní správy a samosprávy – obětavě a nad rámec svých pracovních či služebních povinností na jaře letošního roku zapojili do boje s novou nákazou covid-19.

Máme velikou radost, že jednou z oceněných je i produkční souboru operety/muzikálu NDM **Pavla Telčerová**. Gratulujeme! (tn)

POMÁHÁME PEČOVAT MODERNÍ OŠETŘOVATELSTVÍ V PRAXI

Pečujte nejen o své blízké. Pomáhejte, kde je potřeba. Přidejte se k nám.

Přihlaste se na kurz ještě dnes!

www.zvladnemeto.cervenykriz.eu

NEJDÉLE UVÁDĚNÁ INSCENACE

Miloslava Nekvasila

RUSALKA (1965) – scéna z prvního jednání
Foto František Krasl

A NEJDÉLE UVÁDĚNÁ INSCENACE V DĚJINÁCH NDM

**Antonín Dvořák:
RUSALKA**
(premiéra 5. 6. 1965)

Nejdéle uváděnou inscenací Miloslava Nekvasila v Ostravě byla inscenace opery Antonína Dvořáka *Rusalka*. Svou premiéru měla 5. 6. 1965, vydržela na repertoáru téměř tři desetiletí a dosáhla 175 repríz!!! Její poslední představení se uskutečnilo v roce 1994. Inscenace se dočkala tří obnovených nastudování, od premiéry do ní vstoupila postupně řada pěvců i dirigentů, potěšila několik generací diváků. Miloslav Nekvasil zde spolupracoval s domácím scénografem Vladimírem Šrámkem. O této inscenaci a společné práci na ní napsal v roce 2012 pro publikaci *Vladimír Šrámek – Magie divadelního prostoru* toto: „V polovině šedesátých let nám byla svěřena Dvořákova *Rusalka*. V Praze se hrála slavná inscenace Kašlíkova a Svobodova, široký okruh zájmu si získalo i filmové zpracování *Rusalky* rovněž režisérem Kašlíkem. V Ostravě byla úspěšná inscenace režiséra Bohumila Hrdličky a výtvarníka Josefa Svobody (1950), pak se hrála lyrická

*inscenace dirigenta Bohumila Gregora, režiséra Ilji Hylase a výtvarníka Jiřího Dvořáka (1960). Všechny uvedené inscenace byly velmi oblíbené. Při různých rozhovorech jsme si vzpomněli, že náš dojem z *Rusalky* spojuje výkon národního umělce Viléma Zítka v roli Vodníka – vyjádření hudebního úseku*

„prokletí žvlů jsi propadla. A ty, živly, jsme chtěli nějakým způsobem zachytit. Nemůžeme přece volit kašírku, ale materiál – plech, dřevo, pak provazy. Pohled na scénu jsme zjemnili závojem. Inscenace měla premiéru v roce 1965 a ještě v devadesátých letech byla na programu ostravského divadla.“ (jn)

RUSALKA (1965) – scéna z druhého jednání
Foto František Krasl

MILOSLAV HOLUB

Ostravský bard ředitelem

Foto archiv NDM

Ředitelské křeslo na krátkou dobu patřilo i legendárnímu herci **Miloslavu Holubovi** (27. 2. 1915, Běchovice – 12. 3. 1999, Ostrava). Tak jako se s profesionalitou a pokorou věnoval každé své roli i vedení divadla se zhostil se vši zodpovědností a na těch pár let se dokonce herectví ve prospěch funkce úplně vzdal.

Začalo to osudovým setkáním s režisérem (a v letech 1948–1952 také ředitelem Státního divadla v Ostravě) Antonínem Kuršem. Ten jako první rozpoznal Holubův mimořádný talent, a tak ho roku 1949

s velkou nadějí přivedl jako svého nejlepšího žáka do Ostravy. Holub nabídku s nadšením přijal a spolu se svou manželkou, vynikající herečkou Jiřinou Froňkovou, se stali na téměř čtyři desetiletí nenahraditelnými členy činoherního souboru.

„Důvodů, proč jsem věrný Ostravě, je víc. Víte, Ostrava je svým způsobem zakletá. Když do města přijдете poprvé, tak byste si nejradši zoufali. Ale když zde žijete delší dobu, tak se to všechno promění až v magickou krásu.“

Ředitelem byl jen krátce, v letech 1953

až 1956, ale i necelé tři roky stačily na to, aby zanechal výraznou stopu také ve vedení divadla. Obklopil se schopnými šéfy souborů – operním dirigentem Rudolfem Vašatou, operetním hercem a režisérem Rudolfem Lampou, do baletu znovu povolal Emericha Gabzdyla a činohru svěřil Jiřímu Dalíkovi. **V repertoáru byl vždy zastáncem žánrové pestrosti a to, že si během jeho ředitelování přišel každý na své, potvrzovaly i dlouhé fronty diváků před každým zahájením měsíčního předprodeje.** Rozmanitostí se vyznačovala i jeho herecká kariéra – důkazem je na 160 rolí, které v Ostravě ztvárnil. Během ředitelského období sice odložil své herecké záměry, ale nevzdal se režie – jen díky tomu vznikly inscenace *Léto* (1955), *Mlynářka z Granady* (1955) či *Eva* (1956).

Hereckou pauzu si vynahrazoval ale i jinými způsoby. **Když v posledním dni roku 1955 zahajovalo vysílání ostravské studio Československé televize, byl to právě Miloslav Holub, který se objevil na televizní obrazovce úplně poprvé.** Vysílání zahájil přednesem básně *Ostrava* Petra Bezruče. „*Těšil jsem se na to pro pocit, který by měl být nějaký abnormální. Dosud nepoznaný. Nebyl. Studio jako v rozhlasu, kamery a světla jako ve filmu, a tak to přece nebylo pro mne nic nového.*“ A opravdu nebylo. V té době měl za sebou účinkování už ve více jak desítkách filmů, včetně spolupráce s takovými režiséry, jakými byli Martin Frič, Otakar Vávra nebo Jiří Weiss. Ta hlavní spolupráce ho ale teprve čekala. Roku 1958 poprvé účinkoval ve filmu Karla Zemana *Vynález zkázy* a pak už téměř ve všech jeho dalších snímcích – *Baron Prášil*, *Ukradená vzducholod*, *Na kometě* ad. Jeviště a diváci mu ale nakonec chyběli natolik, že se i navzdory úspěchům ve vedení rozhodl ředitelskou štafetu předat dále a vrátit se k hereckému řemeslu. (to)

Při zkoušce s Dagmar Veselou a Jaroslavem Nedvědem. Jako ředitel se pustil do režie Šrámkova *LÉTA* (SDO, 1955).
Foto František Krasl

Miloslav Holub účinkoval se svou manželkou Jiřinou Froňkovou v desítkách inscenací. Na fotografii je herecký pár v inscenaci *JOHN GABRIEL BORKMAN* (SDO, 1973).
Foto František Krasl

NDM EXTRA JE ON-LINE

Neleníme! Nezahlíme! Nebrečíme (tedy jenom maličko)! Děláme v rámci státěm vytčených uzounkých mantinelů, co se dál? Hledáme a dojednáváme další spolupráce a extra projekty.

Za pomoci výtvarníka Vladimíra Kotka a finanční podpory statutárního města Ostravy jsme vytvořili **PAMĚTNÍ DESKU K POCTĚ JOSEFA KOBRA**, významného a velmi oblíbeného herce nejen našeho divadla.

Pamětní deska k poctě Josefa Kobra bude umístěna v ul. Puchmajerova 1919/8
Foto Vladimír Kotek

Vydali jsme novou **PUBLIKACI – OPERY LEOŠE JANÁČKA V NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM**, připravujeme vydání dvou **nekomerčních operních CD** a zatímco se soubory připravují na znovuootevření divadel veřejnosti a pilně zkouší, my ostatní můžeme soustředit své síly také na on-line vysílání.

Během října jsme vám takto přinesli do vašich domovů například další ročník literárního festivalu **PROTIMLUV** a jeho (z důvodu covidu) odsunutě finále v podobě taneční performance s názvem **OSTRAVĚNKO MÁ!**, kde členky baletu NDM Natalia Adamska a Anna Knollová zatančily v Divadle „12“ originální choreografie na verše ostravských básníků v podání Víta Rolečka a za kytarového doprovodu Jana Gajdici.

Také jsme nezapomněli na letošní **NOC DIVADEL!** I tady jsme vás on-line pozvali na velmi netradiční prohlídku Divadla Antonína Dvořáka. Jako průvodce jsme povolali naše ostřílené kolegy – Otakara Mičocha a Radka Oreniče. Ti spolu s princeznou a medvědem prošli

místa, na která se nikdy jindy podívat nemůžete! Tato vtipu plná prohlídka zákulisí (např. orchestrů, skladu kulis a kostýmů či stropu nebo střechy divadla) je i nadále zpřístupněna na našem webu. Jen na soutěžní otázky obsaženého kvízu můžete odpovídat už pouze pro sebe, jelikož výherci jsou vylosováni.

I nadále uvádíme **KONCERTY VE SPOLUPRÁCI S AGENTUROU PRESTO** Haliny Františákové, i když bohužel bez vás, diváků. V říjnu jsme tedy v přímém přenosu uvedli trio skvělých sólistů ve složení Karel Dohnal (klarinet), Jiří Hanousek (violoncello) a Eliška Novotná (klavír). V prosinci uvádíme koncert souboru Musica a tre, jehož členy jsou Liselotte Rokyta (Panova flétna), Halina Františáková (housle) a Eliška Novotná (klavír).

A protože nejen z hudby může být člověk živ, uvádíme do konce roku také **KAFRÁRNU** Petra Kubaly a dvě talkshow Jakuba Žídky s názvem **BEZ TAKTOVKY**.

Nemusíte se tedy bát – přes všechna opatření jsme a budeme pořád s vámi, i když přes obrazovku a „pod rouškou“. (ks)

PRVNÍ INSCENACE Z CYKLU POHÁDKY Z KNÍŽKY

FERDA PÁV – SLAVNÝ FOTOGRAF *Inspirováno texty Christiana Morgensterna*

Námět, scénář, režie **Hana Volkmerová**
Výprava **Tomáš Volkmer**
Dramaturgie **Daniela Jirmanová**
Herci/lektori **Tomáš Jirman, Daniela Jirmanová / Hana Volkmerová, Tomáš Volkmer**

Premiéra pohádky se uskuteční on-line 23. prosince 2020 v 10.00 hodin na YouTube NDM

ATELIÉR NDM

DIVADELNÍ VZDĚLÁVÁNÍ – KREATIVNÍ SETKÁVÁNÍ

Vnuk slavného fotografa a cestovatele Ferdy Páva vypráví dětem dobrodružné příběhy svého děda z cest po Africe.

Ferda se nikdy ničeho nezalekl, fotil ve dne, fotil v noci, fotil na souši i na moři.

Příběh je vyprávěn pomocí loutek, za zvuků tajemného pralesa a za asistence sluhů Ahahy. Děti uvidí fotografování lva, lvice, výra, nosorožce i velryby. Pocítí napětí a možná i maličko strachu při noční výpravě pralesem. Všechno samozřejmě dobře dopadne a věříme, že se budou diváci dobře bavit, i když horká Afrika je na hony vzdálena předvánočnímu času.

Představení je vhodné pro rodiče s dětmi od 3 let. Po představení bude za běžného divadelního provozu následovat kreativní dílnička vedená lektorem (děti si spolu s rodiči / paní učitelkou vytvoří vlastní výtvarnou koláž či plošnou loutku, vyzkouší si hudební nástroje atp.). (dj)

Představení vzniklo za finanční podpory městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz.

KDYŽ SE MI NĚCO LÍBÍ
**CHCI BÝT
V TOM!**

FORUM
NOVÁ KAROLINA

KARL LAGERFELD

MANGO

TNTUUM

GAP

GANT

Calvin Klein Jeans

REPLAY

DIESEL
FOR SUCCESSFUL LIVING

OHLÉDNUTÍ ZA CENAMI JANTAR 2019

SHINO SAKURADO získala Cenu Jantar za roli Markýzy de Merteuil v inscenaci baletu NEBEZPEČNÉ ZNÁMOSTI

Titulní role Julietty (inscenace opery JULIETTA aneb SNÁŘ) přinesla Cenu Jantar KATEŘINĚ KNĚŽÍKOVĚ

MATTHIAS KASTL si odnesl cenu za roli Vikomta de Valmonta v inscenaci baletu NEBEZPEČNÉ ZNÁMOSTI, cenu předala Kateřina Piechowicz, zástupkyně společnosti Heimstaden Czech s.r.o.

LADA BĚLAŠKOVÁ provázela celým večerem v roli moderátorky, za roli Ireny v inscenaci činohry ODCHÁZENÍ si pak odnesla i Cenu Jantar, tu ji předal Jindřich Vaněk, zástupce společnosti OKK Koksovy, a.s.

MARTINU VLČKOVOU ocenila porota za roli Reno Sweeney v inscenaci muzikálu DĚJ SE CO DĚJ (Anything Goes)

TOMÁŠ SAVKA zaujal jako Jamie Wellerstein v inscenaci muzikálu PĚT LET ZPĚT (The Last Five Years)

Cenu za roli Michela v inscenaci opery JULIETTA aneb SNÁŘ přebíral pro LUCIANA MASTRA hudební ředitel opery NDM Marek Šedivý; ocenění předal Josef Podstata, ředitel ČRo Ostrava

Foto Petr Hlubek

OHLÉDNUTÍ ZA CENAMI THÁLIE 2020 – UŽŠÍ NOMINACE

JAN FIŠAR

Role: Dr. Vilém Rieger
Inscenace: **ODCHÁZENÍ**
Autor: Václav Havel
Dramaturgie: Sylvie Vůjtková
Režie: Vojtěch Štěpánek
Premiéra: 14. listopadu 2019

Je těžké ve hře se silným autobiografickým akcentem Havlovým hrát interpreta neobyčejně silných a podstatných myšlenek, nadto formulovaných osobitým jazykem, a zůstat sám svojí hereckou osobností. Janu Fišarovi se to podařilo vrchovatou měrou, s nadhledem, ironií, elegancí i humorem, náročným myšlenkovým přesahem role, pokorou před formou i obsahem hry, ale i s jeho vlastní životní interpretační postavy. Kancleř Rieger patří bezesporu k nejlepším výkonům tohoto zkušeného herce.

Foto Radovan Štátný

TOMÁŠ SAVKA

Role: Jamie Wellerstein
Inscenace: **PĚT LET ZPĚT (The Last Five Years)**
Hudba, libreto a texty písní: Jason Robert Brown
Překlad: Tomáš Novotný
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
Hudební nastudování: Marek Prášil
Pohybová spolupráce: Adéla Laštovková Stodolová
Česká premiéra: 26. září 2019

Tomáš Savka dokonale vystihl osobnost a složitou povahu mladého úspěšného spisovatele. Uplatnil přitom své všestranné herecké dispozice, temperament a intuici. Bravurně zvládl obtížný pěvecký part s nonšalantní lehkostí, brilantní intonací a přesvědčivým výrazem.

Foto Martin Popelář

RICHARD SAMEK

Role: Princ
Inscenace: **RUSALKA**
Hudba: Antonín Dvořák
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: Radovan Lipus
Premiéra: 17. října 2019

Tenorista Richard Samek osvědčil bohaté zkušenosti, které v této roli již nasbíral. Zpívá ho znělým hlasem ve všech polohách, s citem pro romantickou frázi, s dokonalou srozumitelností a hlasovým objemem. V souladu s režijní koncepcí prezentoval svou postavu jako promyšlený oblouk od lehkomyšlného mladíka, toužícího po erotickém naplnění, kterého nezajímá, že tím někomu může fatálně ublížit. A dospěl k zoufalému muži, který si trosky dřívějšího světa dokáže uvědomit a připsat na svůj účet. A v jediném okamžiku tak dospívá – i umírá.

Foto Martin Popelář

Gratulujeme také k širším nominacím na Ceny Thálie 2020! Ty získali:

MARTINA VLČKOVÁ (dříve Šnytová) – role Catherine Hiatt v muzikálu **PĚT LET ZPĚT (The Last Five Years)**
MARTA REICHELOVÁ – role Oscara v opeře **MAŠKARNÍ PLES**
VÁCLAV ČÍZEK – role Raimbauta v opeře **ROBERT ĎÁBEL**
RITA PIRES – za sólo v baletu **ROSSINIHO KARTY**
KOKI NISHIOKA – za sólo v baletu **ROSSINIHO KARTY**

Zdroj cenythalie.cz

INFORMUJEME VÁS

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: predprodej@ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY
ČI DÁRKOVÉ VOUCHERY?

- **e-VSTUPENKY, DÁRKOVÝ VOUCHER a MOJE ABO**
– nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz
(zvýhodnění ISIC, ITIC lze uplatnit na e-vstupenky)
- v prodejních sítích **Colosseum Ticket** a **Ticketportal**
- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz
- Vstupenky na neodehraný představení z důvodu mimořádných opatření vlády zakoupené v pokladnách NDM je možné vrátit nejpozději do 31. 3. 2021

• PRODEJ VSTUPENEK v pasáži v Divadle Jiřího Myrona, Čs. legií 148/14, Ostrava

pondělí až pátek 8.00 – 17.00
sobota 8.00 – 12.00
neděle (13. a 20. 12. 2020) 8.00 – 12.00

tel.: 596 276 203
596 276 242

e-mail: predprodej@ndm.cz

objednávky vstupenek nad 10 ks

tel.: 596 276 189
596 276 260

• PRODEJ PŘEDPLATNÉHO v pasáži v Divadle Jiřího Myrona, Čs. legií 148/14, Ostrava

pondělí 8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
úterý 8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa 8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek 8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek 8.00 – 13.00 13.30 – 15.30

tel.: 596 276 202

e-mail: alena.burdova@ndm.cz

Další obchodní informace platné pro 102. sezónu
najdete na www.ndm.cz

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace,
je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivita Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány
Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

prodej – předprodej vstupenek

www.ndm.cz

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitel: Vítězslav Raszka
Hudební ředitel opery: Marek Šedivý
Šéf činohry: Vojtěch Štěpánek
Šéfka baletu: Lenka Dřímlová
Šéfka operety/muzikálu: Gabriela Petraková
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Šéfka marketingu a obchodu: Markéta Chlebová
Umělecko-provozní šéf Divadla „12“: Jan Bednařík
Mimořádné projekty: Kateřina Svobodová
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Marcela Bednaříková

Autoři textů: Juraj Bajús, Marcela Bednaříková, Lenka Dřímlová, Adam Gold, Daniela Jirmanová, Jiří Nekvasil, Kateřina Němcová, Hana Nováková, Tomáš Novotný, Tereza Osmančíková, Karolína Pečenková, Lenka Schreiberová, Barbora Skálová, Kateřina Svobodová, Šárka Swiderová
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Melecký
Redakční uzávěrka: 27. listopadu 2020
Vychází: 11. prosince 2020
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: CZECH PRINT CENTER a. s.
ISSN 2533-705X

Máte zájem inzerovat v časopise NDM? Kontaktujte paní Markétu Chlebovou, marketa.chlebova@ndm.cz, tel: 734 304 344

OSTRAVA • FRÝDEK - MÍSTEK • ČESKÝ TĚŠÍN

AUTORIZOVANÝ PRODEJ A SERVIS VOZIDEL

www.ado-autodruzstvo.cz

NÁRODNÍ DIVADLO
MORAVSKOSLEZSKÉ

DARUJTE DIVADLO

DÁRKOVÝ VOUCHER

platnost 1 rok

*Kultura jede dál!
Pojedete s námi?*

www.ndm.cz